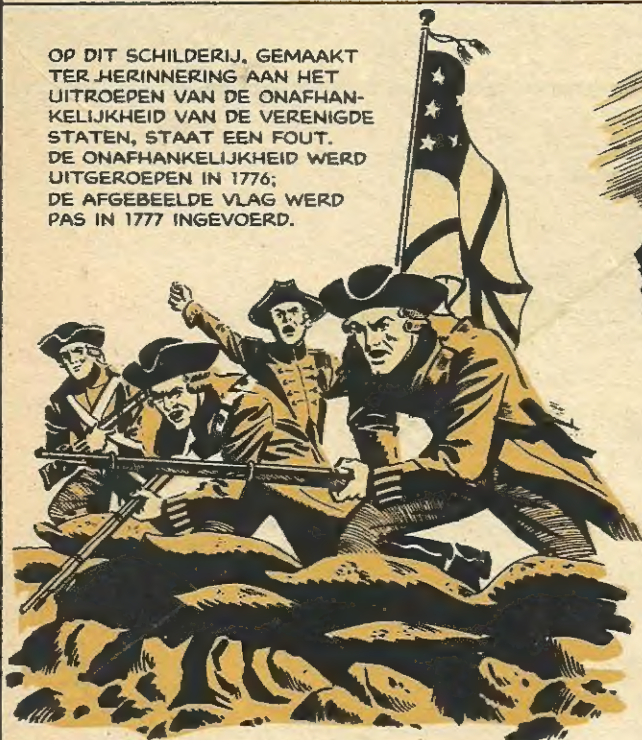

SJORS

van de Rebellenclub

1 juni 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 22

Wie, wat, waar?

OP DIT SCHILDERIJ, GEMAAKT TER HERINNERING AAN HET UITROEPEN VAN DE ONAFHANKELIJKHEID VAN DE VERENIGDE STATEN, STAAT EEN FOUT. DE ONAFHANKELIJKHEID WERD UITGEROEPEN IN 1776; DE AFGEBEELDE VLAG WERD PAS IN 1777 INGEVOERD.

DE STAD JERICHO IN PALESTINA LIGT TWEEHONDERDVIJFTIG METER BENEDEN DE ZEESPIEGEL. HET IS DE LAAGST GELEGEN STAD TER WERELD.

THEOPHILE CHARVOYNE STIERF IN 1880 IN INDIA. HET BLEEK DAT HIJ ZIJN LAATSTE WIL HAD INGEKRAST IN HET HOUT VAN ZIJN BED. OM DE UITVOERING VAN ZIJN LAATSTE WIL MOGELIJK TE MAKEN MOEST MEN HET BED NAAR FRANKRIJK VERVOEREN, WANT DE FRANSE WET WIL DAT DE RECHTER INZAGE HEEFT VAN HET DOCUMENT.

DE TUPCA'S IN INDIA ZIJN VERPLICHT ZICH ELKE DAG TE BADEN IN DE HEILIGE RIVIER DE SUTLES. ZIJ WONEN DERTIG KILOMETER VAN DEZE RIVIER EN MAKEN DAGELIJKS EEN VOETREIS OM AAN HUN VERPLICHTING TE VOLDOEN.

Map en Mopple

Het komt in de bus

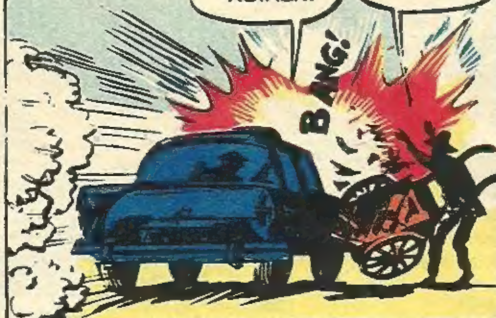
Tonny Dessing (13), Honsholredijkstraat 163, Den Haag, is op zoek naar het boek „Van zee tot zee". Wie kan hem eraan helpen? • *Gonny Marinus (16), Hotel De Kroon, Markt 35, Oudenbosch*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Gerard Bijnsdorp (15), W. Pyrmontstraat 1 A rood, Haarlem*, wil corresponderen met jongens en meisjes van zijn leeftijd. • *J. Elema (17), Brinkweg 5a, Glimmen*, wil corresponderen met een ned. herv. jongen van haar leeftijd. • *T. Kroese (16), Rijksstraatweg 118, Glimmen*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *G. Maessen (16), Puttstraat 10, Geldrop*, wil corresponderen met een r.k. meisje, liefst in Noord-Brabant. • *Thea Ansems (11), Robert Fruinstraat 17, Tilburg*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en muziek. • *Ria Heijnen (13), Eendrachtstraat 66, Erica (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen tussen dertien en vijftien jaar. Hobby's: filmsterfoto's, suikerzakjes. • *Reinie v. d. Kwast, Joppelaan 35, Gorssel (Gld.)*, wil postzegels ruilen. • *Johnnie v. d. Kwast (11), Joppelaan 35, Gorssel (Gld.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd. Hobby's: voetballen, schaatsen en dieren. • *Wijnand Mul (16), Middenweg 508, Heerhugowaard (N.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Mariet Zanders (14), Kaldenkerkerweg 26, Venlo*, spaart suikerzakjes, sigarebandjes en foto's van filmsterren. Wie wil met haar corresponderen? • *E. J. v. Erk (j., 17), Alberdingk Thijmstraat 9, Rotterdam-7*, wil corresponderen met een meisje in Limburg. • *Arie Stolk, Nieuwe Veenendaalseweg 70, Rhenen*, wil speldjes ruilen. • *Ria van Gelder (16), Dorpsstraat 8, Bemmel*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van haar leeftijd. • *H. Gouma, Th. de Keizerstraat 83, Enschede*, en *P. Snijder, Ribesstraat 12, Enschede*, willen corresponderen met twee meisjes van ongeveer zeventien jaar, liefst vriendinnen. • *Annie Rubingh (18), Spoorsingel 23, Musselkanaal, Henderika Kruze (18), Ceresdiep 2, Stadskanaal*, en *Harma Zandvoort (9), Ceresdiep 2, Stadskanaal*, willen ieder corresponderen met jongens en meisjes van hun leeftijd. Hobby's: gitaarspelen en suikerzakjes. • *Trees Natrop (13), Broercijk 10, Gendringen (Gld.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in Limburg. Trees verzamelt foto's van filmsterren. • *Netty Brander (14), Baron v. Asbeckweg 25, Warfhuizen*, en *Hilly Kapper (14), Havenstraat 2, Wehe*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Ietje Riemersma (15), Methardestraat, Munnekezijl (Fr.)*, zoekt een geref. correspondentievriend, liefst in Zuid-Holland. • *Martha Streefland (15), Methardestraat 59, Munnekezijl (Fr.)*, zoekt een geref. correspondentievriend in Noord-Holland of Limburg. • *Jan van Duijn (13), Tollensstraat 4, Arnhem-Oost*, wil alle soorten sportplaten ruilen voor wielrennersplaten. • *Paula v. Boxel (15), Galderseweg 54, Galder (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: lezen en schaatsen. • *Janny v. d. Bovenkamp (12), Stevensstraat 42, Moordrecht (Z.-H.)*, en *Adrie de Bruyn (13), Stevensstraat 40, Moordrecht (Z.-H.)*, willen ieder corresponderen met een jongen van hun leeftijd. Hobby's: sport en muziek. • *Ben Bouwmeester (17), Jan Evertsenstraat 29, Haarlem*, wil corresponderen met een meisje tussen vijftien en zeventien jaar. • *P. Silver, Gouw 51, Hoogwoud (N.-H.)*, doet de volgende aanbieding: wie hem vijftig of meer (gave) postzegels van de gehele wereld zendt, ontvangt een zelfde aantal retour. • *Gerard v. Laere (14), Dorpsweg 103, Ankeveen*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: postzegels, techniek. • *Riki v. d. Poel (10), Vlijmeseweg 52, Den Bosch*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Annie Bosker (16), Almastraat 50, Bedum (Gron.)*, en *Geertje Mollema (16), Coendersstraat 8, Bedum (Gron.)*, willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. • *Sjaak v. d. Putten*

Vervolg op blz. 10

KAHANAM GING IN EEN POLITIEAUTO ACHTER EEN GROEP MUSEUMDIEVEN AAN. ZE HADDEN EEN SCHILDERIJ GESTOLEN, MAAR OOK ENKELE KISTEN...

Inspecteur Kahanam

IN HET ZIEKENHUIS TE RESIA...
ER ZIJN HIER TWEE HEREN DIE JE WILLEN SPREKEN, LAVINI!
LAAT ZE MAAR BINNEN, ZUSTER!

IK HEB WAT FRUIT MEEGEBRACHT. MAG HIJ HET HEBBEN?
JA, MENEER, MAAR ALLEEN MET KLEINE HOEVEELHEDEN TEGELIJK!

WILT U DE ZIEKE NIET TE ZEER VERMOEIEN, HEREN?
HOE VOEL JE JE, CARLO?
NOG NIET BEST!

ZE ZOEKEN JE, KARL! KUN JE LOPEN?
NATUURLIJK! HELP ME ALLEEN EVEN MET DAT VERBAND!

JULLIE HEBBEN ME HIER VEEL TE LANG LATEN LIGGEN!
HIER WAS JE VEILIG VOOR DE POLITIE!

IK ZOU JOU WEL EENS WILLEN ZIEN! AL DIE TIJD IN BED LIGGEN EN MEDICIJNEN SLIKKEN...
ZET DEZE HOED OP, DAN HERKENT NIEMAND JE!

MAAR OPEENS WEERKLONKEN ER VOETSTAPPEN...
VOORUIT, WE MOETEN VLUG HANDELEN!
DAAR KOMT IEMAND!

DOE WAT IK JE ZEG, VRIEND!
DIT IS HIER DE GROTE BAAS!
HEREN, IK BEGRIJP NIET...

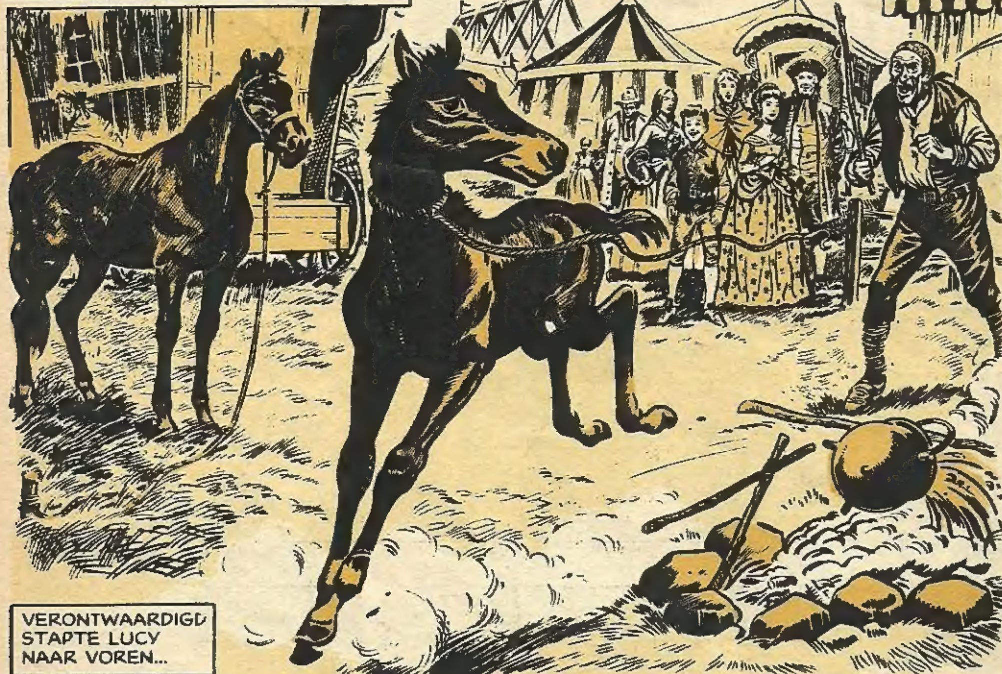

EEN UUR LATER MELDDEN KAHANAM EN EVA ZICH...
ER IS AL MEER BEZOEK VOOR HEM GEWEEST!
O, WIJ BLIJVEN MAAR EVEN!

U ZIET HET, HIJ IS NOG ERG ZWAK... HEE, WAT IS DAT?!
HUM!.. HUM!..

DE SCHURKEN! ZE HEBBEN ME GEBONDEN EN OP DIT BED NEERGELEGD!
MAAR... WAAR IS MENEER LAVINI?
IK BEN DETECTIVE! VERTEL ME ALLES WAT U WEET OVER LAVINI!

ENGELAND, TWEEHONDERD-
VIJFTIG JAAR GELEDEN.
EEN TROEP ZIGEUNERS WAS
NEERGESTREKEN BIJ EEN DORP,
WAAR KERMIS GEHOUDEN
WERD. EEN VAN HEN BEZAT
EEN ZWARTE MERRIE, BESS
GENAAMD, DIE EEN VEULEN HAD.
LUCY DERRING EN HAAR BROER
WILL, DIE BIJ HUN OOM EN
TANTE WOONDEN, KEKEN
ERNAAR. OPEENS...

Het zwarte veulen

LUCY KEEK NAAR
HAAR BROCHE EN
HALSKETTING.
HET WAREN ERF-
STUKKEN EN ZE
WILDE ER NIET
VAN SCHEIDEN.
MAAR HET VEULEN
KEEK HAAR ZO
SMEKEND AAN...

Juffrouw Lucy,
Als u Bess
en haar veulen
wilt terugzien,
kom dan tegen
zonsondergang
naar de ruïne.
Dick Turpin

De slavenkoopman van Pompeï

HET GALLISCHE MEISJE MILJA EN HAAR BROER UDON WAREN DOOR ROMEINSE SLAVENJAGERS MEEGENOMEN.
IN DE ALPEN WERDEN ZE DOOR HUN BROER KELTON BEVRIJD. DEZE RAAKTE DAARBIJ IN GEVECHT MET SOLDATEN VAN EEN ROMEINSE BERGPATROUILLE EN STORTTE IN EEN RAVIJN...

16

MOPPEREND DOORZOCHTEN DE SOLDATEN HET DAL...

CENTURIO DRUSUS HEEFT MAKKELIJK PRATEN! HIJ RIJDT KALMPJES OVER DE WEG, MAAR WIJ KUNNEN ONZE BENEN BREKEN OVER DEZE GLADDE STENEN!

ALS HIJ BARSIUS METEEN IN DE BOEIEN HAD LATEN SLAAN, WAS DIE GALLIËR ALS EEN MAK LAMMETJE MET ONS MEEGEGAAN NAAR COMUM!

ALS HET DONKER IS, DALEN WE AF NAAR HET DAL. MISSCHIEN KUNNEN WE ERGENS ONDERDAK VINDEN. LATER ZULLEN WE PROBEREN NAAR GALLIË TERUG TE KEREN!
IK WOU DAT IK WIST WAAR KELTON GEBLEVEN IS!

LATER...
HET IS NU DONKER GENOEG. IK HOOP DAT WE BARSIUS DEZE KEER NIET TEGENKOMEN. KOM MEE!

EEN EINDJE VERDEROP IN HET DAL...
IK HOOR GERUCHT! ZIE JE IETS, TRUM?
JA, DAARGINDS LOPEN DE SLAVEN, DIE DOOR DE SOLDATEN GEZOCHT WORDEN!

HEE DAAR! KOM EENS HIER! JULLIE HEBBEN VAN ONS NIETS TE VREZEN!
OOOO!!

JULLIE ZIJN WEGGELOPEN SLAVEN, HÈ? KOM MAAR MEE, DAN KUN JE BIJ ONS OVERNACHTEN. WIJ HEBBEN NOG WEL WAT TE ETEN OOK. MORGEN KUN JE DAN WEER VERDER GAAN!

WEER LATER...
WAAR BLIJVEN DIE KERELS NOU MET HET ETEN?
ZE... ZE HEBBEN DE DEUR AFGESLOTEN!
NATUURLIJK HEBBEN WE DAT! ER ZIJN MENSEN DIE VEEL BELANGSTELLING VOOR JULLIE HEBBEN EN ZE BETALEN GOED!

Vervolg van blz. 3

(14), *Schutsboom 9, Deurne (N.-Br.)*, heeft een radio (transistor) te ruil of te koop. • *Truus Copier (15), Hoge Rijndijk 62, Woerden*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Marian Koskamp, Scheringstraat 18, Winterswijk*, wil corresponderen met een meisje of jongen van twaalf of dertien jaar, in Nederland. • *Trix Huntjens (12), Aldenhofstraat 63, Neerbeek-Beek (L.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd in België of Nederland. Hobby's: zwemmen, ansichtkaarten verzamelen. • *Josje Heynders (13), Trichterweg 28, Treebeek*, en *Marian Teunissen (12), Trichterweg 22, Treebeek*, willen corresponderen met jongens van hun leeftijd, liefst vrienden. • *Bea Kas, Corn. Schellingerlaan 27, Zeist*, wil corresponderen met een meisje of jongen van elf jaar. Hobby's:

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

zwemmen en schaatsen. • *Janneke Hof (13), S. v. d. Laanstraat 84, Heerenveen*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd in Nederland. Hobby: moderne muziek (Cliff, Elvis). • *Marian v. d. Brugge (15), Schuine Hondsbosschelaan 34, Heiloo*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Noord-Holland. • *Riekie Ouwens (15), Kapelstraat 19, Megen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje in de omgeving van Den Bosch of Nijmegen. Hobby's: gitaarspelen en lezen. • *Annemie Wetzels (11), Heiweg 174, Bocholtz (L.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, die veel van muziek houdt. • *Jaap van Dam, Gouwestraat 3, Boskoop*, wil corresponderen met een jongen van elf jaar, liefst niet in Zuid-Holland. • *Leny Rolleman (15), Spanjaardspad 3, Schoonebeek*, wil corresponderen met een jongen van zestien of zeventien jaar. Hobby: moderne muziek. *Margriet Louwarts (15), Raadhuisplein 5, Sint-Odiliënberg (L.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Jos Nagtegaal, Pastoor Meijnemalaan 8, Amstelveen*, geeft voor ieder speldje dat men hem stuurt: tien suikerzakjes of tien sigarebandjes of tien lucifersmerken. • Wie aan *Cor v. Schaijk (13), Dwarsbleekstraat 6, Vlaardingen*, vijfentwintig postzegels van Nederland of overzeese rijksdelen stuurt, ontvangt vijftig postzegels van andere landen terug. • *Joke Milder (12), Dorpsstraat 21A, Gendt (Gld.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Dinie Rosink (12), Dorpsstraat 151, Enter* en *Dinie Verver (12), Dorpsstraat 143, Enter*, zoeken een correspondentievriendin niet ouder dan dertien jaar, liefst in Nederland. • *Riex Kokx, Mierdseweg 31, Reusel, (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje. • *Leonie Teunissen, Marktstraat 11, Made (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje van ongeveer negen jaar. Hobby: gymnastiek. • *Tonnie Nijhuis, E 258 Veldmaat, Haaksbergen (Ov.)*, wil postzegels ruilen. • *Roy Edeling (14), Sandickstraat 20, Den Hulst (Ov.)* en *Johan Veldink (16), v. Dedemstraat 7, Den Hulst (Ov.)*, willen corresponderen met twee meisjes van hun leeftijd, liefst in de omgeving van Zwolle. Hobby's: foto's van filmsterren, moderne muziek. • *Theo IJkema (16), Kreil 5, Barsingerhorn (N.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst r.k. • *Paul Medze, Groenestraat 35, 's-Heerenberg (Gld.)*, zoekt een correspondentievriendin van veertien of vijftien jaar, liefst in Gelderland. Hobby's: dieren en sport. • *Hans de Vos (14), Colijnsplaatseweg 8, Colijnsplaat (Zld.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: het verzamelen van scheeps- en vliegtuigfoto's. • *Gerie Visser (12), Burg. Munnikstraat 10, Huizen (N.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Jos Wessels (14), Gerard ter Borchstraat 43, Almelo*, zoekt een r.k. correspondentievriendin, liefst in Den Bosch of omgeving. • *Yvonne Jonkers (12), Buurtstraat 27, Tilburg*, zoekt een correspondentievriendin. • *Truusje v. d. Hatert (15), Nieuwe Dam, 18, Ochten*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Arnhem, Amsterdam of Rotterdam. Hobby: moderne muziek. • *Michiel Drommel (13), Helmersstraat 33, Zandvoort*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen, toneelspelen. • *Gerda Drost (15), Rijksstraatweg 78, Elst (Utr.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, die op een boerderij, liefst in het noorden van Nederland woont. • *Toos Manders (14), Papegaaistraat 32, Venlo*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Nederland. • *Nettie van Rooij (14), Rijbeemd 5, Erp (N.-Br.)*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd, liefst in Bunde (L.). Hobby's: lezen, en wandelen. • *Tineke Elzinga (15), F 56, Lioessens (Fr.)* en *Jippie Klimstra (14), F 58, Lioessens (Fr.)*, willen corresponderen met meisjes of jongens van hun leeftijd. • *Trees Kokx (15), Mierdseweg 31, Reusel (N.-Br.)*, wil corresponderen met iemand van haar leeftijd. Hobby's: foto's van filmsterren en teenagermuziek. • *Nellie Kamp (14), Duinstraat 6, Koudekerke (Zld.)*, en *Rita v. Welsum (14), Duinstraat 12, Koudekerke (Zld.)*, willen corresponderen met jongens van hun leeftijd. Hobby's: films, uitgaan (Nellie) en suikerzakjes verzamelen (Rita). • *Nellie Jacobs (14), Koetsiersweg 20, Helden (L.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Zuid-Limburg of het noorden van België. Nellie spaart foto's van filmsterren. • *Nelly Mermans (16), Boomstraat 72, Tilburg*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Fr. v. d. Zalm, v. Aerssenstraat 15, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje van veertien jaar. Hobby's: populaire muziek en aanstekers verzamelen. • *Riki van Boxtel (12), Pr. Mauritsplein 3, Kaatsheuvel*, wil corresponderen met een meisje van twaalf of dertien jaar. • *Leny Borst (13), Beukenstraat 35, Beverwijk*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Cora Marcusse (11), Hertog Janplein 6, Erp (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Piet Frankhuisen (18), Bollenhofsestraat 117, Utrecht* en *Wim de Groot (18), Bollenhofsestraat 172, Utrecht*, willen corresponderen met meisjes van hun leeftijd. Hobby's: film, moderne muziek en zwemmen. • *G. Dingemans* en *C. Mook, Veldstraat 7, Dongen (N.-Br.)*, willen corresponderen met twee jongens van zeventien jaar, liefst in Zuid-Limburg. • *Ada Bekker (15), Valkenburgse weg 9, Katwijk aan de Rijn*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, niet r.k. Hobby: moderne muziek. • *Marianne Bakema (11), Wilhelminastraat 33, Denekamp (Ov.)*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. Hobby's: lezen, foto's van filmsterren. • *Sarie Verhelst (14), Bierkaai 1, Middelburg*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Gelderland. Hobby's: zwemmen, foto's van filmsterren. • *Wil Vlaar (14), Krijterslaan 14, Zwaag (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Wiens van Asselt (11), Savornin Lohmanlaan 52, Harderwijk*, wil corresponderen met iemand van zijn leeftijd. Hobby's: sport, elektrische treinen. • *Hans Nillesen (12), Lijsterbesstraat 119, Nijmegen*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd in Vlaanderen. Hobby's: teenagermuziek, TV en film. • *Fientje Doeswijk (13), Koningstraat 25, Lisse*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: dansen, filmsterren. • *Marjan van Tuinen (12), Frederik Hendrikstraat 40, Sneek*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. • *Maria Meevissen (17), Wilhelminastraat 51, Meerssen (L.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Limburg of Duitsland. • *Joke Alders (12), Poststraat 2A, Zandvoort*, wil corresponderen met een meisje van twaalf of dertien jaar. Hobby's: zwemmen, schaatsen, lezen, muziek, suikerzakjes en filmsterren. • *Greet Boers (16), Broekhovenseweg 63, Tilburg*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd in Engeland. • *Carla Engels (11), Herungerweg 184, Venlo*, wil corresponderen met een meisje tussen negen en twaalf jaar. • *Toos Heymans (16), Binnenweg 7, Dussen*, en *Ellie v. Kleef (16), Binnenweg 26, Dussen*, willen corresponderen met twee jongens van hun

Vervolg op blz. 27

MUG en MIK

BIJ DE FIRMA JANSEN VRAGEN ZE EEN DEMONSTRATEUR VOOR DE SPORT-AFDELING. HEB JIJ ER ZIN IN?

NATUURLIJK!

EVEN LATER...

FA. P. JANSEN

WAAR BENT U GOED IN, MENEER?

IK BEN OVERAL GOED IN! ZAL IK WAT LATEN ZIEN?

TENNIS

WACHT MAAR EVEN!

IK HEB ZE AL!

ZIET U WEL?

KEURIG WERK, DAT MOET IK ZEGGEN!

MAG IK DEZE MAT PROBEREN?

WORSTELMAT

IK ZAL ONZE DEMONSTRATEUR EVEN ROEPEN!

JA, IK KOM ER AL AAN!

ZWOEPS

BEST MATJE! IK KOOP HET! BEDANKT VOOR DE DEMONSTRATIE!

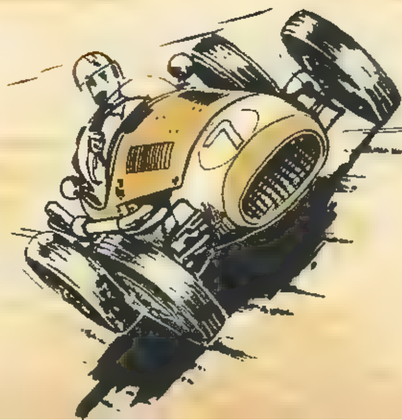
MEDISCHE AFDELING

DEMONSTRATIE VAN VERBANDKISTEN

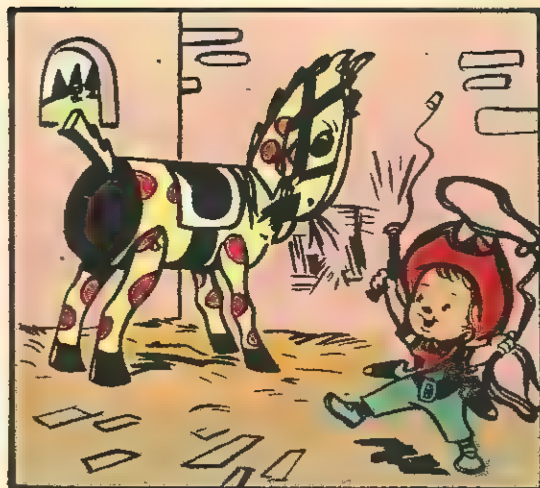
JE VRIEND IS DE BESTE DEMONSTRATEUR DIE IK OOIT GEHAD HEB!

In het nummer van volgende week...

gaan we aandacht besteden aan een sportgebeurtenis, die elk jaar over de hele wereld met spanning gevolgd wordt. Op 15 en 16 juni aanstaande wordt in de Franse stad Le Mans de wereldberoemde 24-uur-race gehouden. Coureurs uit de hele wereld nemen deel aan deze monsterautorace en tienduizenden Fransen trekken die dagen naar Le Mans om getuige te zijn van dit evenement. Volgende week brengen we een overzicht van de geschiedenis van deze race en door middel van een grote kleurenplaat laten we je iets van de sfeer van deze gebeurtenis proeven. Kijk in de volgende SJORS dus uit naar het artikel *De 24 uur van Le Mans*.

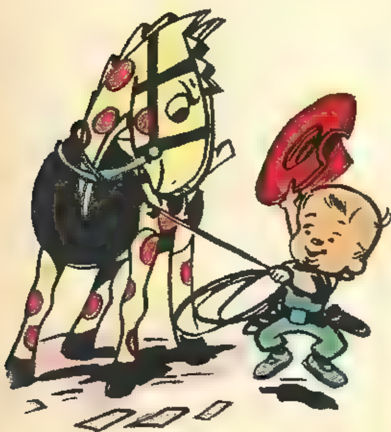

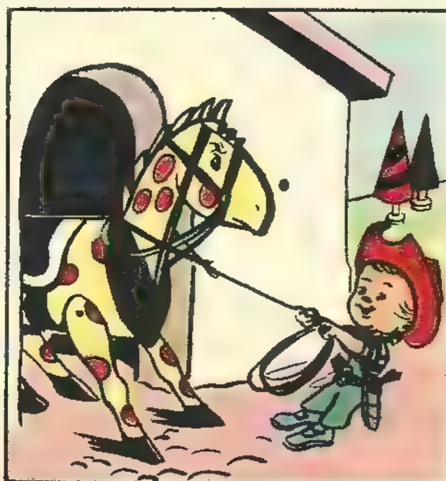

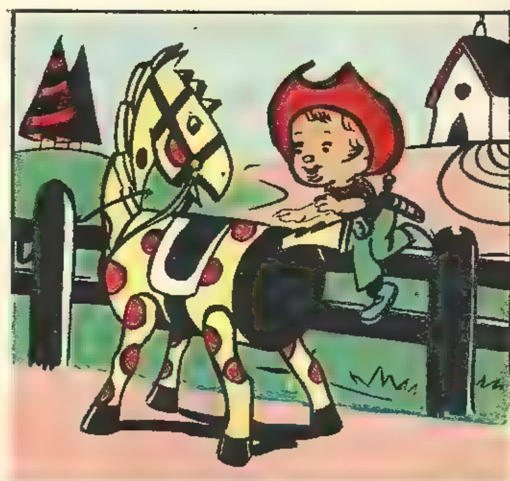

Tommie heeft een klein broertje, dat Tim heet. Tim is een aardige jongen, maar hij is nogal eens ondeugend. Op een goeie dag had hij veel zin om cowboy te spelen.

Zodra Tommie zijn paard in de stal gezet had, rende Tim naar binnen, zwaaide met zijn lasso en speelgoedpistool en riep: „Jippiee!" Batty keek verstoord op van zijn voerbak.

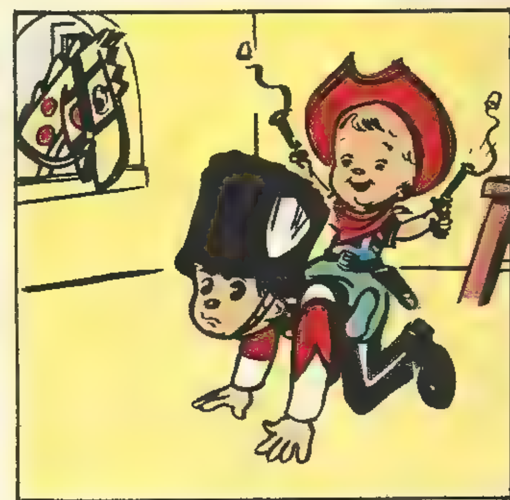

Maar omdat Tim nog maar een kleine jongen is, deed Batty zijn best om niet kwaad te worden. „Wat zoek je, cowboy?" vroeg hij. „Een paard," zei Tim en gooide zijn lasso om Batty's nek.

„Schei uit met die onzin, Tim," zei Batty, „of ik zal aan Tommie vertellen dat je ondeugend bent!" „Ik ben niet ondeugend," zei Tim. „Ik ben een cowboy!" En hij sprong op Batty's rug.

Tim loste een paar schoten en riep: „Vooruit, ouwe jongen! Rijden maar!" Nu werd Batty echt kwaad. „Ik ben geen ouwe jongen," bromde hij. En vlug liep hij naar het huis van Tommie.

„Tommie, wil jij Tim bij je houden, zodat ik rustig kan eten?" ze Batty. Er zat voor Tommie toen niets anders op dan op handen en voeten door de kamer te kruipen met Tim op zijn rug...

Een nachtelijke klimpartij

door Janet Lewis

Die avond na het eten raapte Mary al haar moed bij elkaar en zei tegen haar vader: „Juffrouw Bates heeft gezegd dat ze graag zaterdags hiernaar toe wil komen om mij extra-pianolessen te geven."

John Fielding zette zijn koffiekopje neer en fronste zijn voorhoofd. Hij was een grote, knappe man met een atletische gestalte. In zijn jonge jaren had hij veel aan sport gedaan, maar een auto-ongeluk, waardoor hij blijvend kreupel was geworden, had daaraan een einde gemaakt. Nu zei hij tamelijk kortaf: „Waarom wil ze dat?"

Mary aarzelde. Toen besloot ze de waarheid te zeggen. „Juffrouw Bates gelooft dat ik aanleg heb om eenmaal een heel goed pianiste te worden. Ze vindt dat ik wel wat extra-lessen waard ben."

„Ze zal wel bedoelen dat ze best wat extra-geld kan gebruiken."

Mary's vader stond op. Onder de lage zoldering van de oude herberg die hij beheerde, leek hij nog langer dan hij al was. Door het open raam hoorden ze het geluid van bespijkerde schoenen en het vrolijke gelach en gepraat van een troepje bergbeklimmers, die na een hele dag klimmen naar huis terugkeerden.

Meneer Fielding knikte in de richting waaruit het geluid kwam. „Daar heb je een troep jonge mensen, die in hun vrije tijd een hoop plezier hebben zonder dat het hun geld kost. Een echt gezonde manier van pret maken: bergen beklimmen in de frisse buitenlucht."

„Dat kan wel zijn," antwoordde Mary, „maar de moeilijkheid is dat ik nu eenmaal niet zo'n sportief type ben. Ik weet wel dat u het prettig zou vinden als ik bijvoorbeeld aanvoerster van het hockeyteam zou zijn en al dat soort dingen meer, maar daar geef ik nu eenmaal niets om. Ik kan de spelregels niet onthouden en ik weet nooit wanneer ik de bal weg moet slaan. En wat bergbeklimmen betreft. . ."

„Je moeder hield erg veel van klimmen," zei meneer Fielding.

Mary beet zich op haar onderlip. Dat had hij nu niet moeten zeggen, dacht ze. Ze kon zich niet erg veel meer van haar moeder herinneren, want het was al heel lang geleden dat ze gestorven was. Er waren echter nog wel een groot aantal foto's van moeder en Mary wist dat ze een bijzonder lieve en zachte vrouw was geweest. Moeder zou haar vast wel begrepen hebben. . .

Ze dwong zichzelf om op rustige toon te zeggen: „Zelfs al hield moeder veel van klimmen, dan wil dat nog niet zeggen dat ik het ook prettig moet vinden. Alle mensen zijn nu eenmaal niet gelijk, vader."

Het zou wel weer zo'n avond worden als vader en zij al zo vaak samen hadden doorgebracht, dacht Mary verdrietig. Ze voelde zich ellendig. Het was zo moeilijk te verklaren, maar het leek er veel op dat vader en zij elkaar voortdurend op de zenuwen werkten. En het was volkomen waar wat zij gezegd had: ze hield niet van de bergsport, of liever gezegd: ze hield van geen enkele sport. Ze bekeek

Mary beet zich op haar onderlip. Dat had hij nu niet moeten zeggen, dacht ze.

zichzelf in de spiegel van de eetkamer. De blauwe jurk die ze aanhad was nog nieuw. Haar haar was pas gewassen en viel in soepele, natuurlijke golven om haar hoofd. Ze was aardig om te zien en het was niet haar schuld dat ze zo vreselijk graag goed wilde leren pianospelen, dat ze dat liever wilde dan wat ook ter wereld.

Waarom speel je niet beter hockey? Waarom doe je niet wat meer aan bergbeklimmen? Waarom ga je niet zwemmen? Waarom? Waarom?

Het vervelende was, dacht Mary, dat haar vader nooit tevreden was als je alleen maar nee zei. En als ze weer eens een woordenwisseling hadden, was ze er zich altijd van bewust dat ze door een soort innerlijke dwang dingen zei, die alles alleen nog maar erger konden maken. Hoewel ze niet dol was op hockey, was ze er toch ook weer niet zo slecht in als ze tegenover haar vader liet voorkomen. En aangezien ze in het heuvelland was geboren en getogen kon ze, als ze wilde, ook heus wel klimmen.

Haar vader stond met zijn rug naar haar toe en zei op norse toon: „Ik ga met de auto naar Benlake. Ik ga een poosje naar Tom. Willem let wel op de bar. Het is toch bijna sluitingstijd."

„Goed, vader," zei Mary.

Tom Suoth was een oude vriend van haar vader uit de tijd dat ze beiden nog aan bergbeklimmen deden, en ze wist dat de twee vrienden de hele avond over de goeie oude tijd zouden praten en over de dingen die ze samen hadden beleefd toen ze nog jong waren.

Mary ging naar de woonkamer en maakte haar huiswerk. Toen ze daarmee klaar was, ging ze met een zucht van verlichting voor de oude piano zitten die tegen de muur stond. Wat er ook mocht gebeuren, dacht ze, ze had altijd nog de muziek. Ze was dan misschien niet zo'n heel goede pianiste, maar ze kon in elk geval spelen. . .

Ze bleef een hele poos doorspelen, terwijl de regen tegen de ramen kletterde. Later hoorde ze dat Willem, de bediende, de herberg sloot en naar huis ging.

Ze wierp een blik op de klok en voelde zich een beetje schuldig. Het was al verschrikkelijk laat, ze behoorde al lang in bed te liggen. En toch kon ze er niet toe komen om met spelen op te houden nu het net zo goed ging.

Als haar vader in de buurt was had ze altijd het gevoel dat alles wat ze deed door hem werd afgekeurd. Maar vanavond, nu alles stil was in huis, leek het wel of ze de hele wereld voor zichzelf had. . .

Er werd op de deur geklopt. Mary stond op en keek uit het raam. Er stond een groepje jongelui buiten op de stoep. Hun korte broeken en jassen waren doorweekt van de regen. Er was iets in hun gezichten dat maakte dat Mary vlug naar de deur liep en die opende.

„Wat is er aan de hand?" vroeg ze.

Een jongen van een jaar of zestien, die er erg benauwd uit zag, zei: „We zijn iemand kwijtgeraakt in de heuvels; een kleine jongen, die met ons meegegaan was."

Mary's hart sloeg een slag over van schrik. Ze was opgegroeid met de altijd aanwezige angst dat er in de heuvels mensen zouden kunnen verdwalen of van de rotsen zouden kunnen vallen. Vreemdelingen wisten meestal niet hoe gevaarlijk het in de heuvels kon zijn.

Mary vroeg: „Een kleine jongen? Uit het dorp?"

De jongen knikte. „Ik denk dat hij acht jaar oud is. Hij woont hier ergens in de buurt. Hij zei dat hij best klimmen kon. Zijn naam is Mackie."

Dat moest Mackie Wells zijn. Mary twijfelde er niet aan. Hij was de grootste belhamel uit het dorp. Zijn ouders woonden in Londen en Mackie logeerde bij zijn tante, die weduwe was. Mary wist dat hij van zijn ouders de heuvels niet in mocht; hij moest daarmee wachten tot hij groter was. Nu had hij blijkbaar van de gelegenheid gebruik gemaakt om er in zijn eentje op uit te trekken. . .

„Ga maar naar meneer Smith, die op nummer twee woont," zei Mary met onvaste stem. „Die heeft altijd de leiding als er naar iemand gezocht moet worden." Ze voegde eraan toe: „Waar waren jullie toen je merkte dat Mackie er niet meer bij was?"

De jongen dacht even na. „Bij de hoge top boven de waterval. Als je in de richting van Leadale gaat, kom je er onderlangs."

„Ja," knikte Mary, „ik ken die plaats." Ze wilde maar dat ze hem niet kende. Het was een uiterst gevaarlijke plek, zelfs voor ervaren klimmers. Alleen mensen die in deze omgeving niet bekend waren konden het in hun hoofd halen om een jongen van acht jaar daarheen mee te nemen.

Ze keek de zwijgende jongelui na, die in een drafje de weg afliepen. Toen deed ze de deur achter zich dicht. Het zou wel in orde komen met Mackie, maakte ze zichzelf wijs. Ze zouden hem vast wel vinden. Nadenkend ging ze weer achter de piano zitten en begon te spelen. Maar deze keer kon ze haar aandacht niet bij de muziek houden. Ze luisterde meer naar het tikken van de regen tegen de ruiten. Ze hoorde hoe de reddingsbrigade erop uit trok en hoe hun stemmen in de verte wegstierven.

Mackie Wells. . . Ergens in haar achterhoofd zweefde iets dat verband hield met Mackie Wells. Wat kon dat toch zijn?

„. . . ik heb mijn bal verloren bij het Heksenravijn en pappa wil niet hebben dat ik hem ga zoeken. . ."

Ja, dat was het. Nu hoorde ze de stem van Mackie opnieuw. Heel duidelijk. Het Heksenravijn was een steile bergwand, een meter of zes hoog, met aan de voet een smalle richel, waarop in het voorjaar wilde bloemen groeiden.

Ze kon zich heel goed voorstellen dat meneer Wells zijn zoon verboden had daarheen te gaan. Iedereen wist dat het daar gevaarlijk was.

„Maar dat is wel een kilometer van de plek vandaan waar ze nu zijn gaan zoeken," dacht Mary hardop. „Als Mackie in het Heksenravijn is. . ."

Ze nam vlug een besluit. Het kostte haar amper vijf minuten om een dikke wollen trui en stevige schoenen aan te trekken. Toen haalde ze haar fiets uit de schuur en ging de regen in. Ze zou het eerste gedeelte van de weg kunnen fietsen, maar verderop moest ze lopen. Als ze een beetje geluk had, kon ze in een half uur bij het Heksenravijn zijn. . .

Het was echter bijna een uur later toen Mary boven aan het ravijn stond. Ze liet zich op haar knieën vallen en tuurde naar beneden. „Mackie! Mackie, ben je daar?"

Eerst dacht ze dat er niets anders te horen was dan het gehuil van de wind. Maar opeens hoorde ze een zwakke stem, die antwoord gaf. Ze had het dus bij het rechte eind gehad. Mackie was inderdaad onder in het ravijn. Ze keek wanhopig om zich heen. De reddingsbrigade zou nu zo langzamerhand wel meer dan een kilometer van deze plek vandaan zijn. Het was best mogelijk dat Mackie gewond was.

„Mackie, ik kom bij je," riep ze. „Wees maar niet bang. Ik kom er aan."

Ze ging op de natte grond zitten en liet zich over de rand van het ravijn zakken. De steile helling was nat en glibberig, maar ze drukte haar tenen in de zachte grond en klemde zich vast aan de schaarse struiken die nog wat houvast boden.

Opeens gleed ze uit. . . ze glibberde wel een meter naar beneden, voordat ze met haar voeten tegen een uitstekende rots terechtkwam die haar val brak. Ze kreeg het gevoel dat haar armen verlamd waren. Ze kon haast niet meer. Het scheen haar toe dat ze al uren bezig was naar beneden te glijden. Maar toch moest ze doorgaan. . . En toen viel ze toch nog onverwacht naar beneden. Ze kwam vlak naast Mackie terecht, die in de regen op de grond zat en haar met grote ogen aankeek.

„Hallo, Mackie. Hoe is het met je?"

De jongen snikte: „Mijn enkel doet zo'n pijn."

„Stil maar. Ik zal mijn zakdoek eromheen binden en dan gaan we samen heel hard roepen, dan horen ze ons wel. Meneer Smith is al met de reddingsbrigade naar je aan het zoeken."

Ze zaten daar met zijn tweeën in de regen te roepen. Het scheen eeuwen te duren voordat ze eindelijk antwoord kregen. . .

Mary zat thuis voor het vrolijk brandende houtvuur. Ze had een deken om zich heen en haar vader zat naast haar.

Meneer Fielding zei: „Je had wel dood kunnen vallen, kind. Je bent niet zo'n beste klimmer."

Mary glimlachte en zei: „Vader, ik ben niet zo dol op bergbeklimmen, maar dat wil nog niet zeggen dat ik het niet wil doen als iemands leven ermee gemoeid is. Ik ben heus geen lafaard, weet u."

„Nee," antwoordde haar vader een beetje schor. „Nee, ik heb nu wel gezien dat je niet bang bent." Hij zweeg even en ging toen verder: „Het spijt me erg, Mary. Ik. . . nou ja, ik was vroeger wild op klimmen en al dat soort dingen. En toen ik dat later door dat ongeluk niet meer kon, toen hoopte ik dat ik het aan mijn zoon zou kunnen leren. Maar ik kreeg geen zoon, ik kreeg een dochter en die wilde er niets van weten."

Mary voelde dat ze tranen in haar ogen kreeg. Haar vader had haar niet begrepen, dacht ze. Maar zelf had ze ook nooit moeite gedaan om hém te begrijpen. „O, vader," fluisterde ze.

„Het is wel goed, hoor." Hij knikte haar vriendelijk toe en glimlachte op die warme manier zoals hij dat vroeger ook altijd had gedaan.

Hij zei: „We moeten het toch regelen dat je extra-pianolessen krijgt."

„En u moet me alles over bergbeklimmen leren, want je weet nooit of het me niet wéér eens van pas zal komen."

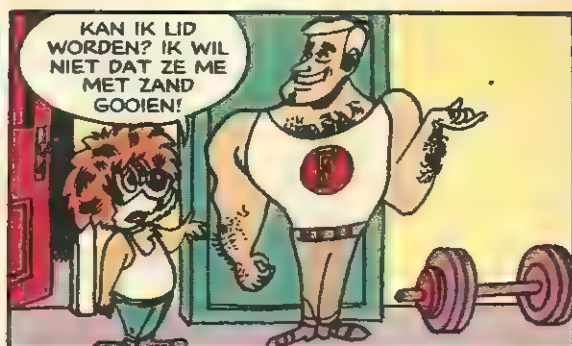
Ze lachten tegen elkaar als oude vrienden en bleven zwijgend bij het vuur zitten, omdat ze allebei voelden dat ze elkaar ook zonder iets te zeggen begrepen.

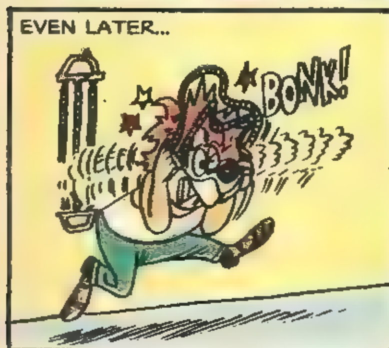

„Mijn enkel doet zo'n pijn," snikte de jongen.

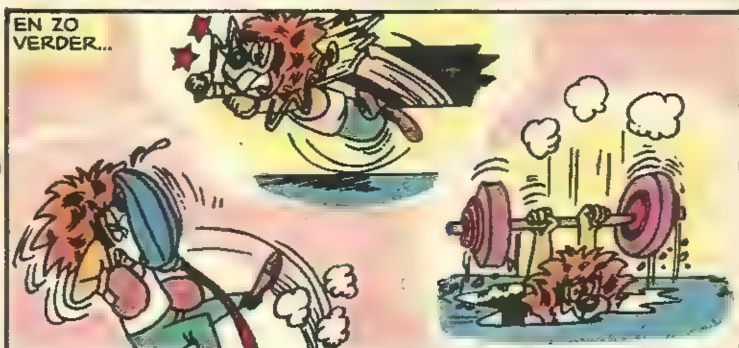

LEONARD

BODY-BUILDING
LAAT NIET TOE DAT ZE JE MET ZAND GOOIEN, MAAR BIJT VAN JE AF! WORD LID VAN ONZE CLUB!

KAN IK LID WORDEN? IK WIL NIET DAT ZE ME MET ZAND GOOIEN!

EVEN LATER...
BONK!

KRAK!

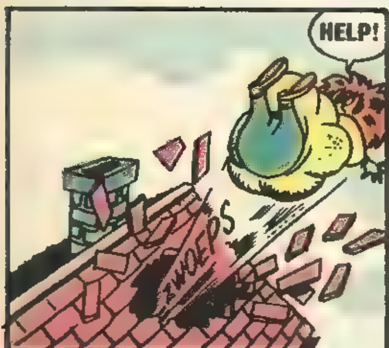

EN ZO VERDER...

LATER...
IK ZIE NOG GEEN VERSCHIL!

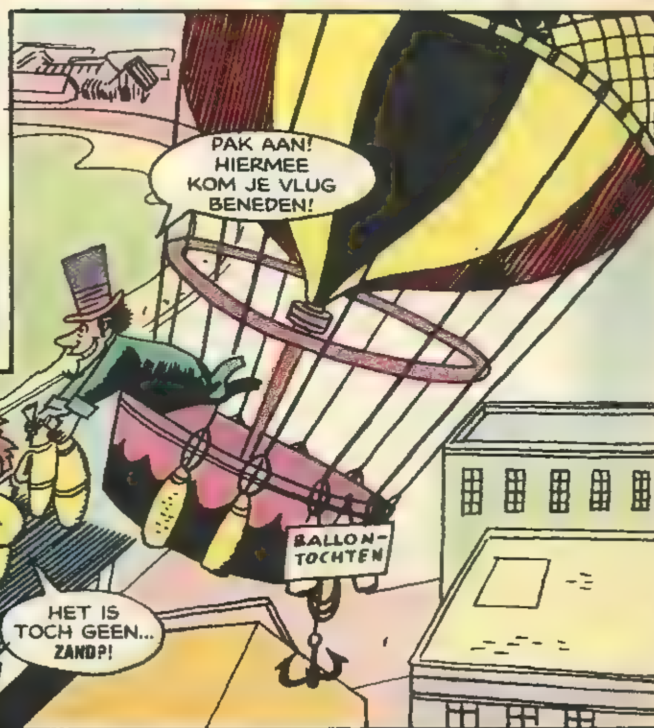

IDEE!

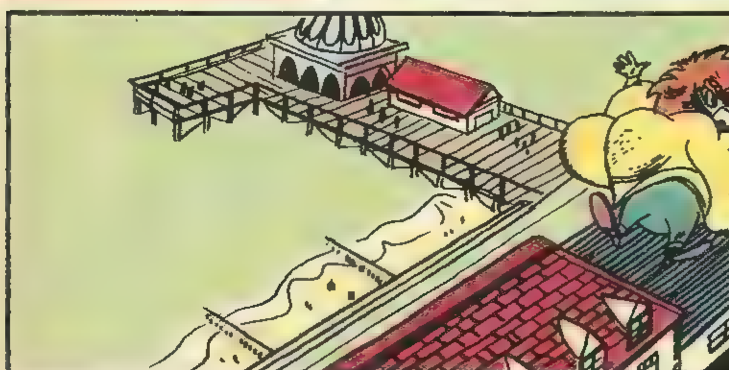

POMPEN MAAR, JONGENS!

KIJK EENS WAT EEN SPIERBALLEN!

HELP!
ZWOEPS

DAAR IS IEMAND IN MOEILIJK-HEDEN!

PAK AAN! HIERMEE KOM JE VLUG BENEDEN!
BALLON-TOCHTEN
HET IS TOCH GEEN... ZAND?!

Als men over orchideeën spreekt, gebruikt men altijd mooie, bloemrijke woorden om de grote schoonheid van deze bloemen te laten uitkomen. Men noemt de orchidee wel de koningin van de bloemen. Inderdaad is de schoonheid van deze bloem onvergelijkelijk, wat wel bewezen wordt door het feit dat sommige mensen er zó van in de ban raakten dat het hun het leven kostte. Maar naast haar schoonheid is de orchidee ook bekend door het waas van geheimzinnigheid, dat rond haar hangt. Ongetwijfeld speelt hierbij haar afkomst een grote rol.

Ruim tweehonderd jaar geleden was de orchidee in Europa een totaal onbekende bloem. Zij kwam toen nog alleen voor in de ondoordringbare oerwouden van Centraal-Amerika, West-Indië, Borneo, in het Zuidamerikaanse Amazonegebied en in Australië. Maar de mens ging ontdekkingstochten maken en meer en meer leefde het verlangen om die ondoordringbare muur van oerwoudgroen te doorbreken en door te dringen tot de verborgenheden erachter. Mannen met grote kennis en moed, maar ook avonturiers en op buit beluste gelukzoekers slaagden hierin tenslotte. Onder hen waren er enkelen, die het geluk hadden orchideeën, de diamanten van de wildernis, te ontdekken. Toen zij de schoonheid van deze bloemen zagen, beseften ze dat ze een bijzondere vondst hadden gedaan, die hun wellicht veel geld kon opleveren als ze erin slaagden hun ontdekking in de bewoonde wereld te tonen.

De orchidee

Heilige bloem van de Indianen

Het moet een Noorse zeeman zijn geweest die de eerste orchideeën naar Europa heeft gebracht. De verdroogde bloemen kwamen opnieuw tot leven en ieder die ze te zien kreeg stond verbaasd over hun bedwelmende schoonheid. Voor een enkel exemplaar werd een grote som geld betaald en hierdoor ontstond een nieuw beroep, dat van orchideeënjager. Wellicht is er nooit een gevaarlijker, harder en moeilijker beroep geweest. Een orchideeënjager moest beschikken over een goede gezondheid en een grote moed. Hij behoorde een ervaren woudloper te zijn, gehard tegen de gevaren en ontberingen, die hij op zijn tocht kon verwachten. Tenslotte moest hij een onblusbare wilskracht en energie hebben. Voldeed iemand niet aan deze eisen, dan was hij beslist ongeschikt voor het vak. Niet of niet voldoende getrainde mensen, die toch met alle geweld orchideeën wilden bemachtigen, moesten dit vaak met hun leven bekopen.

De gevaren, waardoor een orchideeënjager doorlopend werd belaagd, waren talrijk: wilde oerwouddieren, giftige slangen, myriaden insekten, bloedzuigers, snel opkomende koortsen die zijn lichaam geselden, vochtige, broeierige hitte die hem verlamde en zijn energie aantastte, en wilde, vijandige Indianenstammen. De orchidee was voor de Indianen een heilige bloem, die zij bij hun offer- en erediensten gebruikten om goden en geesten gunstig te stemmen. Wie dus aan de orchidee kwam, tastte de heiligste gevoelens van de Indianen aan. En als de orchideeënjager eindelijk het geluk had orchideeën te vinden, dan was er nog de lange terugweg, die hij met zijn kostbare last moest afleggen.

Maar de orchideeën kwamen in Europa en werden voor hoge prijzen van de hand gedaan. Nu meende men hier dat een tropisch gewas als de orchidee alleen zou groeien en bloeien bij zeer hoge en vochtige temperaturen en alles werd daarom in het werk gesteld om voor de bloemen een dergelijke omgeving te bereiden. Nu zijn er inderdaad soorten orchideeën, die zo'n atmosfeer nodig hebben, maar andere soorten verkiezen een matig warm of zelfs een koel klimaat. Lange tijd was het kweken van orchideeën dan ook een wisselvallige bezigheid, waarmee nu eens uitstekende en dan weer helemaal géén resultaten werden bereikt. Daardoor bleven de vondsten, die de orchideeënjagers deden, gretig aftrek vinden en bleven de prijzen zeer hoog.

In 1922 ontdekte de Amerikaan Knudson, dat een mengsel van agar-agar (een Indische wiersoort), zout en suiker een goede voedingsbodem vormde voor het kweken van orchideeën. Langzamerhand had men ook de verschillende soorten leren kennen en wist men welke behandeling elke soort nodig had. Het kweken van deze tropische bloemen kwam hierdoor in Europa op gang.

In de loop van de jaren is men veel over deze bloemen te weten gekomen en ze worden nu met zoveel succes in Europa gekweekt, dat het beroep van orchideeënjager overbodig is geworden. Dat neemt niet weg dat iemand, die in de tropen een zeldzame soort vindt, er nog steeds op kan rekenen dat er grote belangstelling voor zijn vondst zal bestaan. Van de vijftien- tot zeventienduizend soorten orchideeën die er zijn kan men er in Europa op het ogenblik veertig tot vijftig kweken. Nog altijd is de orchidee kostbaar en wordt zij beschouwd als de koningin van de bloemen.

A. v. Vlaardingen

Billie Turf het dikste studentje ter wereld

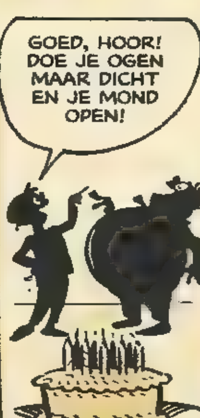

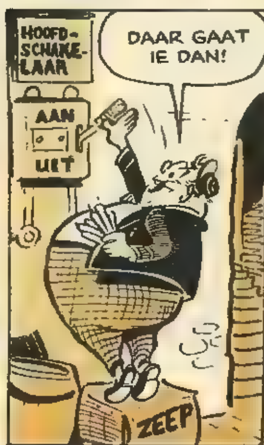

ASJEBLIEFT, JE MAG ALLE KAARSJES HEBBEN! EN HOEPEL NU OP!
KALM AAN, JONGENS!

PIET, ZET DIE TAART WEG! JULLIE GAAN NU EERST HET PROEFWERK MAKEN, DAT IK OPGEGEVEN HEB.
IS DAT EVEN PECH!

BILLIE WOU BIJ DE ANDEREN AFKIJKEN, MAAR DAT LUKTE NIET.
WEG, JIJ! GA NAAR JE KAMER EN MAAK ZELF JE WERK!
AU!

ZE WILLEN ME DUS NIET HELPEN... GOED HOOR, IK KRIJG ZE WEL!

HOOFD-SCHAKELAAR
AAN
UIT
DAAR GAAT IE DAN!
ZEEP

OP HETZELFDE MOMENT GING IN DE HELE SCHOOL HET LICHT UIT...
LIEVE HELP, DAT IS VAST KORTSLUITING!
NU KUNNEN WE HET PROEFWERK NIET MAKEN!

PIET, WAAR BEN JE?
IK ZIE NIKS!
IK WÉL EN DAT IS HET VOORNAAMSTE!
BONK!
OOST WEST THUIS BEST
DENK OM DE STOEL! AU!

BANG!
HELP!
WAT WAS DAT? HET LEEK WEL EEN AARDBEVING!
ER VALT IEMAND VAN DE TRAP, GELOOF IK!

HA, HA, DIE KAARSEN VAN PIET KOMEN ME GOED VAN PAS EN ZIJN VERJAARDAGSTAART IS HEERLIJK!

LATER DRAAIDE BILLIE HET LICHT WEER AAN EN...
ALLE MENSEN, WAT EEN BENDE IS HET HIER!
DAG, LUI! JULLIE HEBBEN HET PROEFWERK ZEKER NOG NIET AF, HÈ?

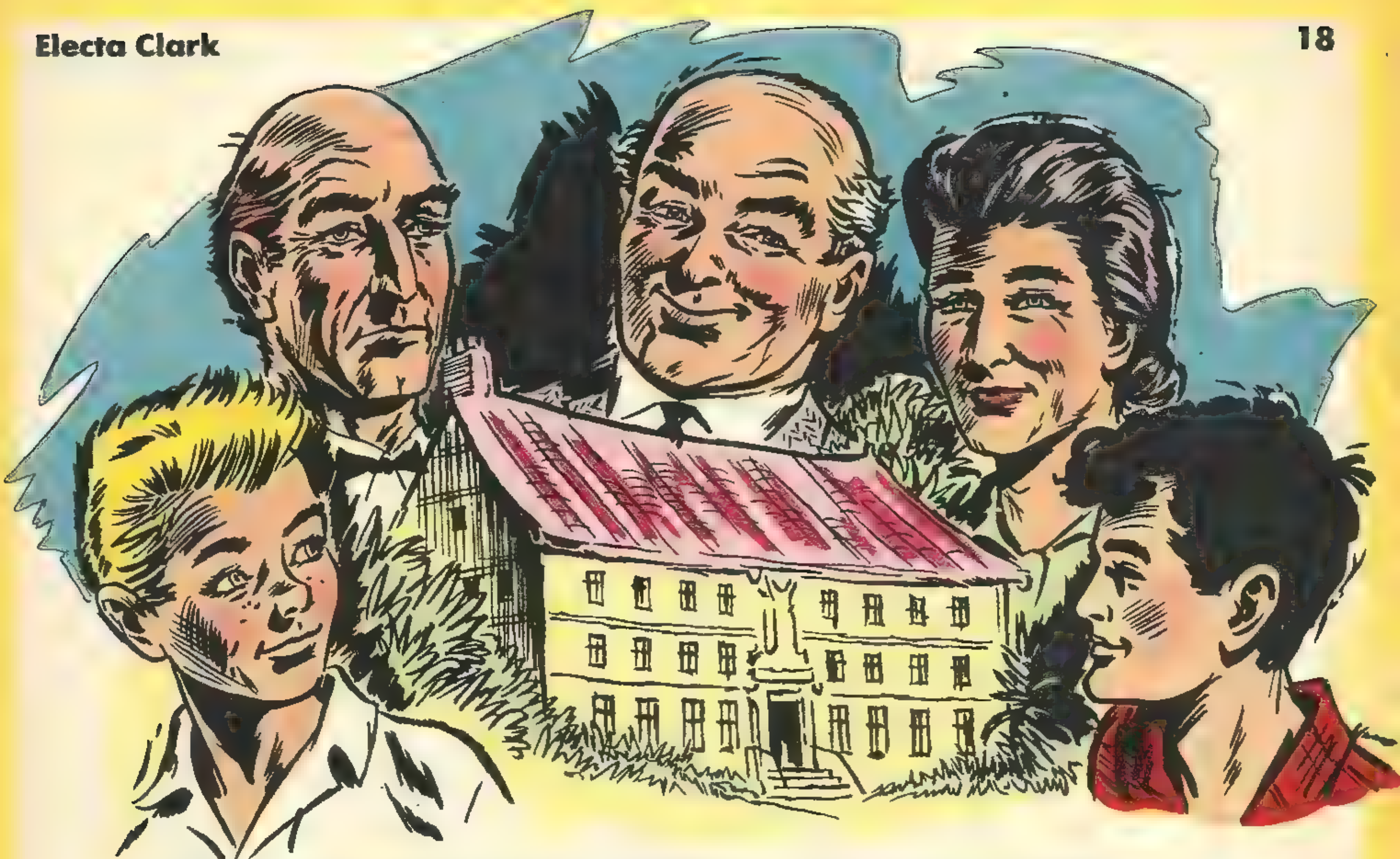
HA, HA, IK HEB HET LICHT UITGEDRAAID, ZODAT JULLIE HET PROEFWERK NIET KONDEN MAKEN!

IS DAT ZO, BILLIE? IK BEN IN HET DONKER VAN DE TRAP GEVALLEN! IK KAN ME BIJNA NIET BEWEGEN!
O, EH... IK GELUKKIG NOG WÉL!

GEEF HEM VAN KATOEN, MENEER!
HELP! NIET DOEN! IK KAN ALLES UITLEGGEN!
VLUGGER, JONGENS!

Electa Clark

18

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit. Ben opent de doos. Er ligt een dolk in en een kostbare speld. Ze brengen de voorwerpen naar de Indiase prins, die naast hen woont. Hij is de zoon van een maharadja die oom Bounce goed kent.*

„Ja, meneer," gaf Baars ijskoud toe. „Het is een ongewone bezigheid om voor u te werken, meneer. Als ik van tevoren geweten had waar ik terecht zou komen. . ."

„Kom, Baars. Alle opwinding is nu voorbij en als je weer kunt lopen, dan kun je weer het werk doen waarvoor ik je aangenomen heb," zei oom Bounce geruststellend. „Geen valstrikken voor inbrekers meer op de donkere trappen en ook geen. . ."

Terwijl hij praatte ging oom Bounce naar zijn bureau en nam de telefoon van de haak. Hij drukte een paar keer op het knopje en zei twee of drie keer „Hallo" in de hoorn, op die bedeesde, nogal dwaze manier van mensen die weten dat ze tegen zichzelf praten. Toen legde hij de hoorn weer op de haak en zei onnodig: „Deze doet het ook niet."

„Is het een belangrijk gesprek, meneer?" informeerde de butler, die daar helemaal niets mee te maken had.

Oom Bounce was echter niet beledigd door deze nieuwsgierigheid en hij realiseerde zich helemaal niet dat de butler hem uithoorde. Hij antwoordde eenvoudig: „Och, ik wilde Crabtree bellen, of anders de rijkspolitie, om het huis in de gaten te houden. Die mannen die je gisteren op de hoofdweg hebben overvallen. . ."

„Verwacht u dat ze weer terugkomen, meneer?" vroeg de butler listig.

Casey keek Ben doordringend aan. Hij trok zijn wenkbrauwen omhoog en telegrafeerde de boodschap over: „Hoor je dat? Die Baars is toch echt wel een verdacht individu! Moet je eens horen hoe hij naar inlichtingen zit te vissen!"

Ben staarde met belangstelling naar Caseys wild bewegende wenkbrauwen, naar de grimassende mond en zijn klapperende oren. Maar hij begreep niets van de boodschap.

„Hou in vredesnaam op met rare gezichten trekken," zei zijn oom. „Als

je door een mug gebeten bent, krab dan... Nou, ja, Baars. Er zijn hier wel een paar dingen gebeurd. En omdat je zelf het grootste slachtoffer bent in het drama naar het werkelijke leven, getiteld „Casey McKees Strijd Tegen de Misdaad", is het niet meer dan eerlijk dat je weet wat er allemaal gebeurd is."

Hij vertelde zijn butler hoe Ben de doos had opengekregen en daarin de heilige dolk en de blauwogige vis ontdekt had en dat ze toen de kostbaarheden naar de Indiërs naast hen hadden gebracht. En over de poging om de jongens te kidnappen, de poging die mislukt was, omdat Casey zijn aanvallers om de tuin had weten te leiden door ze in de doolhof te laten verdwalen. En over Rashid, die voor zijn plezier alle deuren weer openmaakte en die aan de ramen had staan luisteren en de hele rest van het verhaal.

„Ik wou dat ik eens kans gehad had om deze dolk en vis te zien," riep Baars uit. Hij zei dit zo uit de grond van zijn hart, dat de anderen hem verbaasd aankeken. Toen hij merkte dat hij te veel had laten blijken, kreunde hij en bewoog zijn gewonde voet en legde een blik van lijdzaamheid op zijn gezicht. Toen zei hij: „Mag ik de doos uit India eens bekijken, meneer? Alleen maar uit nieuwsgierigheid."

De doos was op dat moment stevig onder de arm van Casey. Hij had niet veel zin om hem aan Baars te geven. Maar na een knikje van zijn oom liep hij schoorvoetend naar de divan en gaf de doos aan Baars. Baars bekeek hem aandachtig.

„Hier is het geheime vierkantje dat je opzij moet drukken — zo — en dan dat knopje indrukken — zo. En het ding is open," legde oom Bounce uit, die over de butler gebogen stond. Hij zag er precies uit als een welwillende grootvader die een mechanisch speelgoed aan een lief kleinkind uitlegt.

„Zeg, dat is wel gek!" riep Casey plotseling uit. „Zie je hoe diep de doos van buiten is?" Hij greep de kist uit de handen van Baars. Met zijn vingers mat Casey de hoogte van de kist van het deksel tot de bodem. „Ongeveer twaalf centimeter, zie je?" Toen deed hij hem open en stak zijn vingers in de doos. „Zie je dit? Hij is van binnen maar ongeveer zeven centimeter. Dat is gek, hè?"

Voordat iemand commentaar kon leveren op deze interessante ontdekking, verscheen mevrouw Twigley in de deuropening.

„Voordat ik naar bed ga," zei ze, „wil ik wel weten of Ben hier blijft slapen. Want dan moet ik het bed in een van de logeerkamers opmaken."

„We kunnen samen in mijn bed slapen," riep Casey. „Wat vind jij, Ben? Kun je blijven slapen? Of vindt je vader dat vervelend. Je kunt hem niet opbellen, maar..."

„O, mijn vader maakt zich geen zorgen over mij," zei Ben langzaam. Hij leek niet erg op zijn gemak bij de gedachte om de gast te zijn bij deze vreemde en voorname mensen, die logeerkamers hadden en een huishoudster om het bed op te maken.

„Blijf dan hier! Hij slaapt in mijn kamer, mevrouw Twigley," zei Casey haastig. Hij was verrukt bij het idee om in bed alle avonturen van vandaag nog eens met Ben te bepraten.

Hij keek naar de patiënt en zag dat de handen van Baars hongerig naar de doos reikten. Casey draaide zich naar de deur en zei gauw: „Wel te rusten, oom Bounce. Wel te rusten, mevrouw Twigley. Wel te rusten, meneer Baars. Ik hoop dat uw enkel morgen geen pijn meer doet. Kom Ben, *vlug*!"

Hij ontsnapte met zijn kamergenoot, voordat hij de doos aan Baars zou moeten teruggeven. Hij vertrouwde die man helemaal niet!

..als een welwillende grootvader die een mechanisch speelgoed aan een lief kleinkind uitlegt.

ZESTIENDE HOOFDSTUK

Philemon Taylor zelf

Het huis met zijn bewoners werd langzaam in slaap gedompeld. Er gingen vele donkere uren voorbij. Toen verbrak één onverwacht geluid de stilte, onverwacht omdat het geen geluid was dat je 's nachts verwacht. Het was het geluid van een klokkenspel. Het klokkenspel ging luiden, omdat er iemand bij de voordeur op de bel stond te drukken met een ongeduldige vinger. Oom Bounce had in plaats van een snerpende bel een welluidend klokkenspel laten installeren.

Boven, in zijn slaapkamer, deed meneer Bouncer het lampje naast zijn bed aan. Hij reikte slaapdronken naar de telefoon en zei: „Harro? . . . Hallo. . . Grfm whmfmch glmcha. . . Hallo."

Toen merkte hij dat er aan de andere kant van de lijn niemand antwoordde. Er kwam zelfs helemaal geen geluid uit de telefoon, omdat alle telefoons in het huis dood waren. Bovendien, het klokkenspel ging door.

Aha! Het is de huisbel, dacht oom Bounce pienter. Hij legde de telefoon neer, draaide zijn bedlamp uit, trok de deken tot zijn schouders op en deed weer lekker zijn ogen dicht. Toen, in de duisternis, sprongen zijn ogen wijd open.

„*O*," zei hij. „*De huisbel.*"

Hij knipte het bedlampje weer aan en ging rechtop in bed zitten. „Ik kom. Ik kom!" brulde hij toen de deurbel onvermoeibaar bleef luiden. Hij strompelde de trappen af en deed ondertussen de lichten aan. Zijn groene nachthemd fladderde als een ballon achter hem aan, zodat hij net op een grote onrijpe peer leek die de trap afrolde. Hij deed de brede voordeur open en een bezoeker stapte vlug naar binnen.

Intussen had Baars ook het klokkenspel van de voordeurbel gehoord. Hij gooide zijn deken opzij en probeerde op te staan, maar zijn verstuikte enkel was van het stilliggen gedurende die paar uur stijf geworden. Toen hij probeerde op zijn voet te staan, kreunde hij van de pijn en zonk op de divan terug.

Casey en Ben, die als engelen in hun kamer geslapen hadden, hoorden het klokkenspel ook. Met nachtelijke bezoekers hadden ze niets te maken. Maar Caseys nieuwsgierigheid was gewekt. Hij stond op en ging naar de overloop om te kijken en te luisteren. Ben stond vlak achter hem.

Beneden aan de achterkant van het huis sluimerde mevrouw Twigley rustig door. Dat deden Genevieve, Loretta en Alice de kokkin ook in hun kamers op de tweede verdieping. Het geluid van het klokkenspel drong niet tot hun dromen door.

De bezoeker stapte vlug naar binnen en sloot de deur achter zich. Verschrikt en nog niet helemaal wakker deed meneer Bouncer een stap terug en stotterde: „Zeg, o. . . komt u voor. . . u bent verkeerd. . . nou! Nou, nou, *nou*! Philemon Taylor!"

Hij was nu klaar wakker. Zijn heldere blauwe ogen namen de naar voren getrokken strohoed op en het zijden overhemd en de keurige grijze broek. Ze namen ook de grimmige en waakzame uitdrukking op Philemon Taylors gezicht op. Deze staalharde uitdrukking vormde een scherpe tegenstelling met Taylors gezellige zomerse kleren. Meneer Bouncers ogen zagen ook de revolver die op zijn eigen buik gericht was en ook de vastberaden hand van Philemon Taylor die de revolver vasthield. Maar hoewel de al wat oudere ontdekkingsreiziger er wat geschrokken uit zag, was hij niet onder de indruk.

„Zo, Taylor," zei hij met een stem die klonk als die van een geprikkelde schoolmeester. „Je hebt me een heleboel last bezorgd deze laatste twee weken. Wat wil je nu weer?"

„De doos met de geheime sluiting," zei Taylor. „Geef op. Die kist die ik u in Jodhpur heb laten kopen. Die moet ik hebben."

Taylor had een beledigende manier van praten, een beetje scheef uit zijn ene mondhoek. Zijn ogen flikkerden van links naar rechts, naar boven en naar beneden; het waren helemaal niet de ogen die oom Bounce zich herinnerde van de onberispelijke knecht uit de Indiase dagen.

Oom Bounce leunde tegen de muur. Hij kruiste een dikke blote voet over de andere dikke blote voet. Hij zag er uit als een vreedzame gastheer die bereid is om de hele nacht over een niet al te opwindend onderwerp te praten; zoals bijvoorbeeld bladluis op zijn mooiste rozestruiken.

Philemon Taylor echter was geen vreedzaam, geen geduldig en ook geen prettig heerschap. Hij nam een dreigende pas naar voren en duwde de loop van zijn revolver in de gewelfde buik van meneer Bouncer.

„Ulp," zei oom Bounce.

„De doos!" zei Taylor. „Haal hem en vlug!"

„Oef," antwoordde oom Bounce. „Ik weet niet eens waar die is. En al wist ik het, dan gaf ik hem nog niet aan jou. Bovendien kun je dit niet zo maar doen. Er bestaat nog zo iets als politie in dit land. Onbevreesde, dappere politiemannen. . ."

Voor meneer Bouncers ogen rees het beeld op van inspecteur Crabtree die alsmaar koekjes at. Meneer Bouncer dacht nog eens over dit beeld na. Hij voegde eraan toe: „Wij hebben politiemannen die de wet in dit land handhaven. Even een telefoontje, mijn arme kerel, en. . ."

Philemon Taylor lachte wreed. „Die telefoon werkt al uren niet meer," zei hij. „Ik heb zelf de draden doorgesneden. De enige man, buiten u, ligt met een gebroken been in bed. Ik zag hem door het raam, nadat de dokter wegging. Een kameraad van me staat buiten met een revolver. Hij is klaar om te schieten, wanneer er boven iets gaat gebeuren. Achter dat raam daar staat nog een man met een revolver die op u gericht is."

Taylor wees met zijn hoofd in de richting van de zitkamer, maar zijn ogen bleven op oom Bounce gericht. Waarschijnlijk, zo dacht zijn gastheer, bedoelde hij het raam dat ze gisternacht al gebruikt hadden om in te breken. Het zou niet zo moeilijk zijn om wéér door dat raam naar binnen te klimmen.

Oom Bounce zei spijtig: „Het is wel jammer dat ik zo lui ben. Ik had met de auto naar de stad en naar de politie moeten rijden."

„De doos," beet Taylor hem toe. „Blijf niet de hele nacht kletsen. Geef op, anders zal ik u dwingen. Ik móét die doos hebben."

Boven hun hoofden klonk een verschrikte kreet. Toen het geluid van rennende voetstappen.

„Wacht, oom Bounce! Niet vechten!" riep Casey met een angstige stem. „Ik zal hem de doos brengen. Die man is tot alles in staat, oom!"

Casey kwam de trap afgerend. Hij hield de kist voor zich uit. Hij góóide hem bijna naar Taylor. Toen ging hij voor zijn oom staan. Zijn gezicht was zo wit als een doek, maar hij was banger dat oom Bounce iets gedaan zou worden dan dat er iets met hemzelf zou gebeuren. Het drong maar nauwelijks tot hem door dat zijn mager lichaam eigenlijk maar net zo weinig bescherming bood tegen de revolver als het grote groene nachthemd. Hij had Taylor herkend als de man die Baars twee dagen geleden naar de kant van de weg had gedwongen.

Ben was achter Casey de trap afgerend en stond nu op de onderste tree. Net als Casey bekeek hij de revolver met een heilig respect, maar in tegenstelling tot Casey had hij niets te zeggen.

Oom Bounce sloeg zijn arm gezellig om Caseys schouder. Hij grinnikte. Ja, inderdaad, hij grinnikte. Casey draaide zijn hoofd om en keek met grote ogen naar zijn verbazingwekkende oom.

„Wat is er zo leuk?" vroeg Taylor, die dit maar verdacht vond. Hij had de doos onder zijn rechterarm en de revolver in zijn linkerhand en wilde net de voordeur opendoen. Maar toen hij die pret bij oom Bounce waarnam, hield hij stil. „Wat valt hier te giechelen?" vroeg hij.

„O, over jou en de verrassing die je te wachten staat," legde meneer Bouncer uit en zwaaide achteloos met zijn hand.

Taylor waagde het om vlug achter zich te kijken, alsof hij buiten onraad vermoedde.

„Nee, nee, de verrassing zit in de doos zelf," zei de ander. „De doos is leeg."

Wordt vervolgd

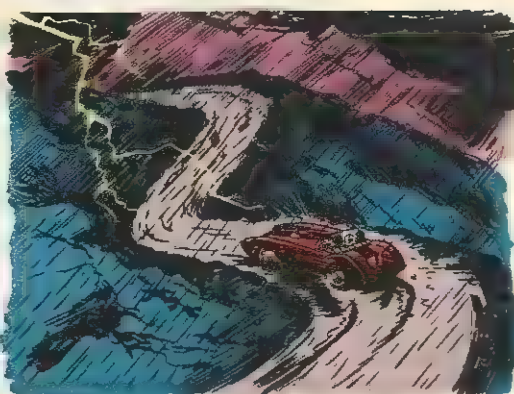

Ted en Tom
en de monsterrace

TED EN TOM DEDEN MEE AAN EEN INTERNATIONALE AUTO-RACE. ONDANKS DE TEGEN-WERKING VAN HUN RIVAAL BURT MALDON HADDEN ZE NOG HOOP DE DERDE ETAPPE TE WINNEN. OP EEN GEGEVEN OGENBLIK RAAKTEN ZE VER-ZEILD IN EEN ZWARE STORM...

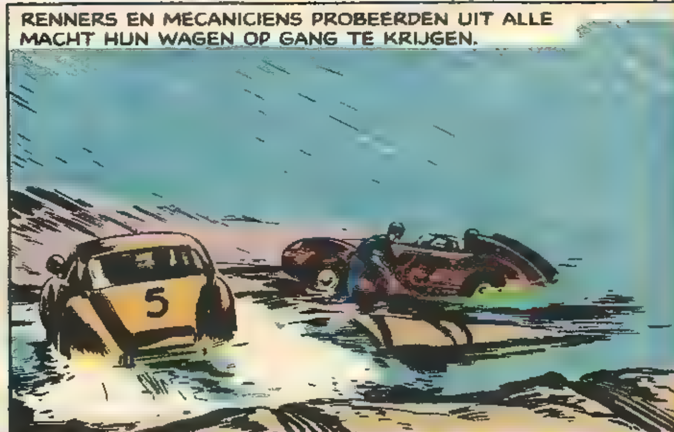

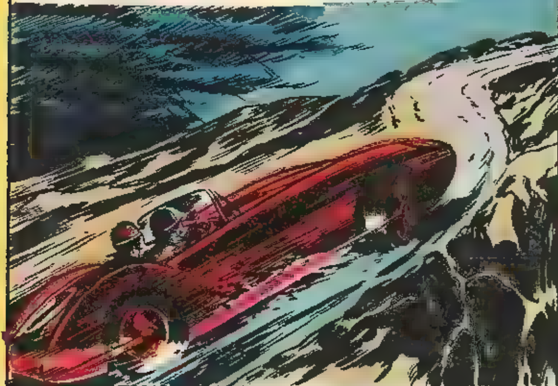

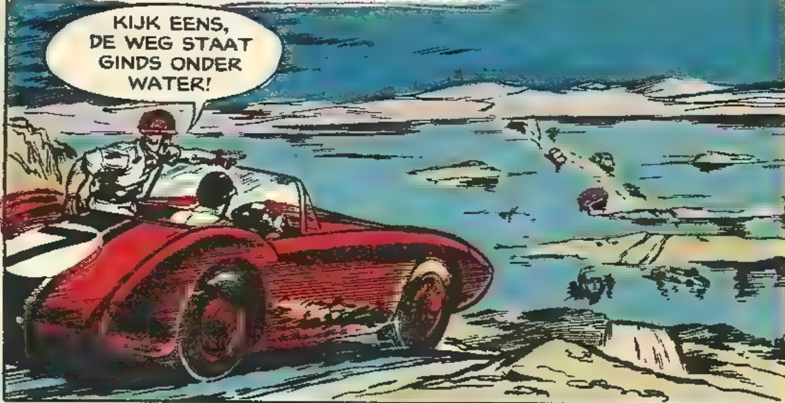

EEN EIND TERUG REED TED TEGEN EEN STEILE HEUVEL OP.

TOEN ZE BOVEN WAREN RIEP TOM OPEENS:
KIJK EENS, DE WEG STAAT GINDS ONDER WATER!

WACHT EENS! ALS IK NU DE ANDEREN KAN PASSEREN, MAAK IK EEN GOEIE KANS OP DE ZEGE!

HIJ GOOIDE HET STUUR OM EN...
WIJ NEMEN DIT PAD!

IN VREDES-NAAM, TED, RIJ ASJEBLIEFT VOORZICHTIG!

EVEN LATER KREGEN DE ANDERE RENNERS TED IN HET OOG.
DAAR GAAT RAWLEY! HIJ IS GEK; ÉÉN VERGISSING EN HIJ STORT NAAR BENEDEN!

MAAR ONDANKS HET GEVAAR ZETTE TED DOOR.
HOU VOL, TED! ALS DIT GOED-GAAT, ZITTEN WE IN ÉÉN KLAP VOORAAN!

MAAR OPEENS BROKKELDE EEN STUK VAN HET PAD ONDER DE WAGEN AF...

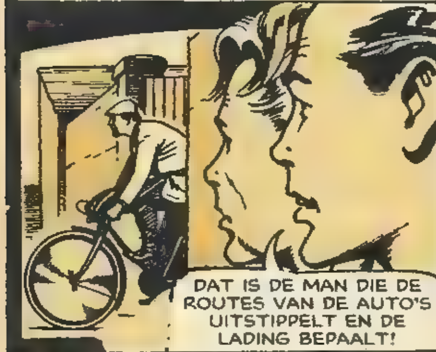

DE METEOOR SLIPTE GEVAARLIJK...
PAS OP, WE GAAN OVER DE RAND!

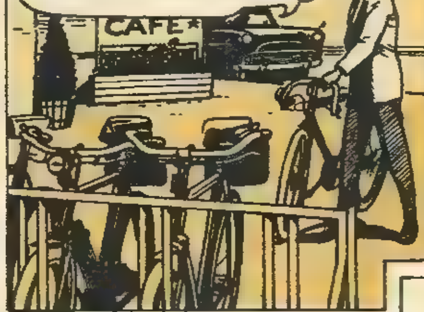
Speur mee met Dick Drent!

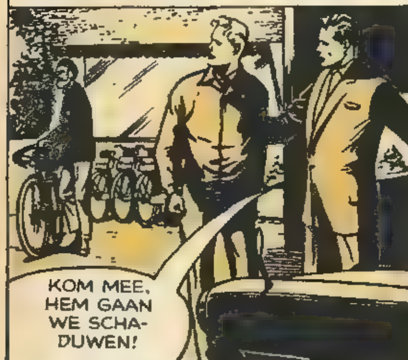

Het komt in de bus

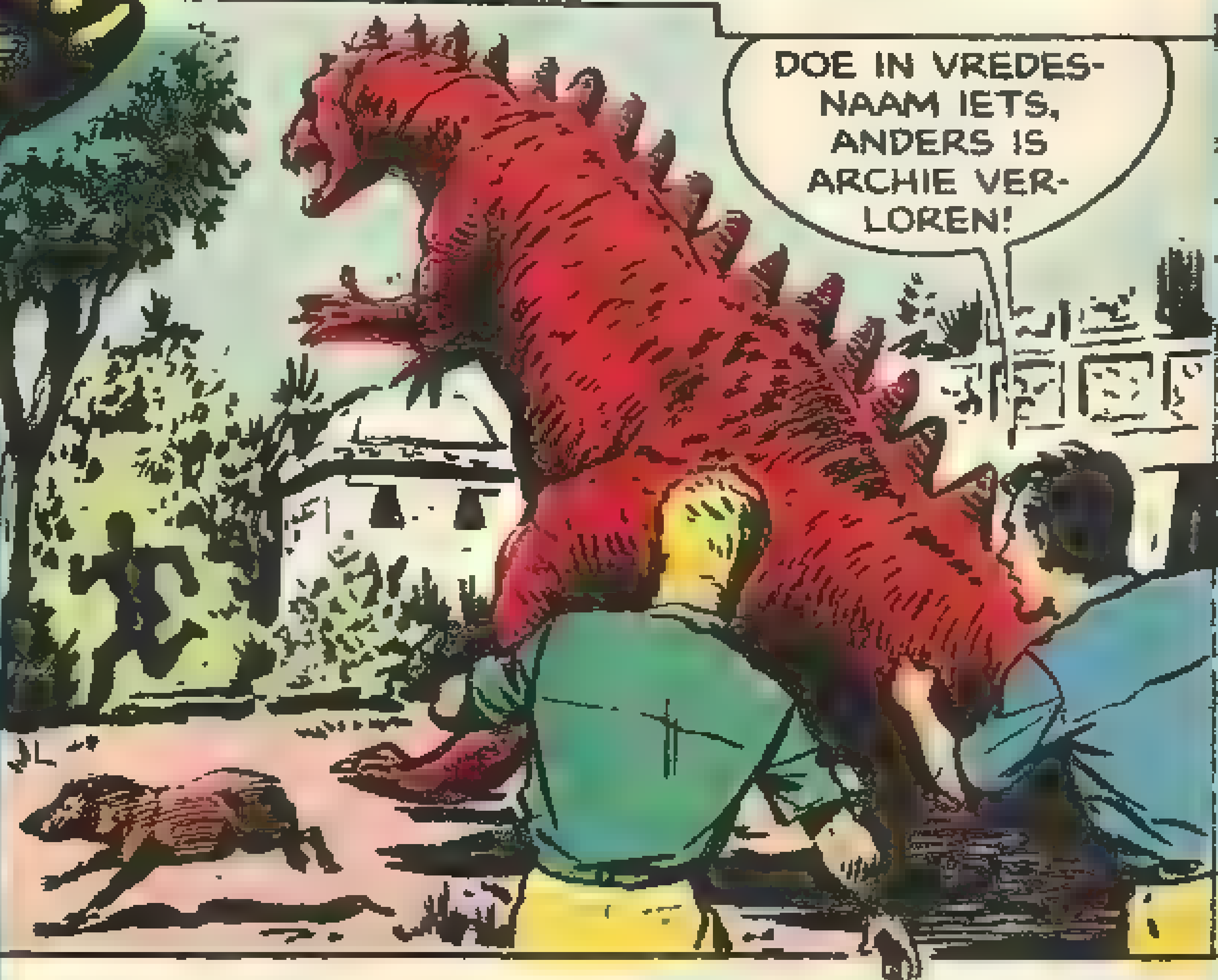

Vervolg van blz. 10

leeftijd. • *Corrie Heymans (15), Binnenweg 28, Dussen* en *Ria v. Kleef (15), Binnenweg 26, Dussen,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Yvonne Weber (15), Baas Gansendonckstraat 15h, Amsterdam-West II,* wil corresponderen met een Duits meisje of jongen van vijftien of zestien jaar. • *Ria Janssen (14), Waterleidingsingel 53, Venlo, Marlies Hazenbos (14) Geelgorsweg 2, Venlo* en *Marian Icks (14), Casinoweg 17, Venlo,* willen corresponderen met drie jongens van hun leeftijd. Hobby's: zwemmen, moderne muziek, foto's van filmsterren. • *José Grotenbreg (11), Gulikstraat 93, Venlo,* wil corresponderen met een meisje van elf jaar. Hobby's: sigarebandjes, foto's van filmsterren en zwemmen. • *Hillie Dijkstra (17), Lindenlaan 3, Wolvega,* wil corresponderen met een ned. herv. meisje of jongen, liefst in Zuid-Holland. • *Rina Wimmers (15), Kamperfoelieweg 5 I, Amsterdam-N.,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Mariëtte Teunissen (16), Patrijsstraat 7, Geleen,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Noord- of Zuid-Holland. • *Wim Niemantsverdriet (18), Nieuwe Haven 75, Schiedam,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd, liefst in België of Luxemburg. • *Anneke Brugman (15), Tiendweg 10, Arnhem-O.,* wil corresponderen met een ned. herv. jongen van haar leeftijd. • *Henk Tax (17), Kerkweg 6, Malden,* wil corresponderen met een Nederlands meisje van zijn leeftijd. • *Trees Lelieveld (14), Julianastraat 52, Poeldijk,* zoekt een r.k. correspondentievriend. • *Henri Boomsma (11), Vancouverstraat 15 I, Amsterdam-W.,* wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, liefst in Limburg of Noord-Brabant. Hobby: postzegels, rolschaatsen en dammen. • *Richard de Ridder (16), van Tuyllstraat 28, Hooglanderveen bij Amersfoort,* wil corresponderen met iemand in Suriname, België of op de Nederlandse Antillen. Hobby: postzegels. • *Riekie Steneker (12), Gaastweg 493, Sint-Nicolaasga (Fr.),* wil corresponderen met een Nederlands meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby: muziek. • *Agnes Geertman, Mensinksdijkje 18, Schalkhaar bij Deventer,* wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van zestien of zeventien jaar. • *Henriëtte v. d. Veen (14), Adriaan Baasstraat 20, Hoogeveen* en *Anita Benjamins (14), K. de Raadstraat 38, Hoogeveen,* willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd. • *Truida Doldersum (14), Frans Halsstraat 7, Hoogeveen,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Gerard Boers (18), Fremarystraat 16, 's-Gravenzande (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen en muziek. • *Kees Wouters (14), Willibrordusstraat 22, Loon op Zand,* biedt het album „Op de lange deining" in ruil aan voor postzegels van Zuid-Afrika of de Filippijnen of voor autoplaatjes. Eerst schrijven. • *Lammert Keller, Meerweg 4, Overschild (Gron.),* wil corresponderen met een meisje van zestien jaar. • *Lieneke Kaiser (14), Jasmijnstraat 54, Enschede,* wil corresponderen met iemand van haar leeftijd. • *Joan v. d. Burgt (16), Kasteelseplaats 1, Ravenstein* en *Joke v. d. Kamp (16), St. Luciastraat 10, Ravenstein,* willen ieder corresponderen met een r.k. jongen van hun leeftijd. • *Marian van Lier (15), Nieuwedijk 58, Eindhoven,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Paul Simonis (16), Ligusterstraat 14, Den Haag,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: jazz. • *Leny Tempelaar (16), Westeind 31, Papendrecht,* wil corresponderen met iemand van haar leeftijd. • *Anke v. Kooten (15), Utrechtseweg 15, IJselstein,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd in Engeland of Duitsland. Wie heeft adressen? • *Rieky Heijnen, Heulkenweg 20, Meijel (L.),* wil corresponderen met een meisje. Hobby's: tekenen, lezen en filmsterren. • *Betty v. Kooten (18), Nieuwlichtstraat 26, Utrecht,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Gonnie Geerlings (15), Ahornstraat 42, Utrecht,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby: moderne muziek.

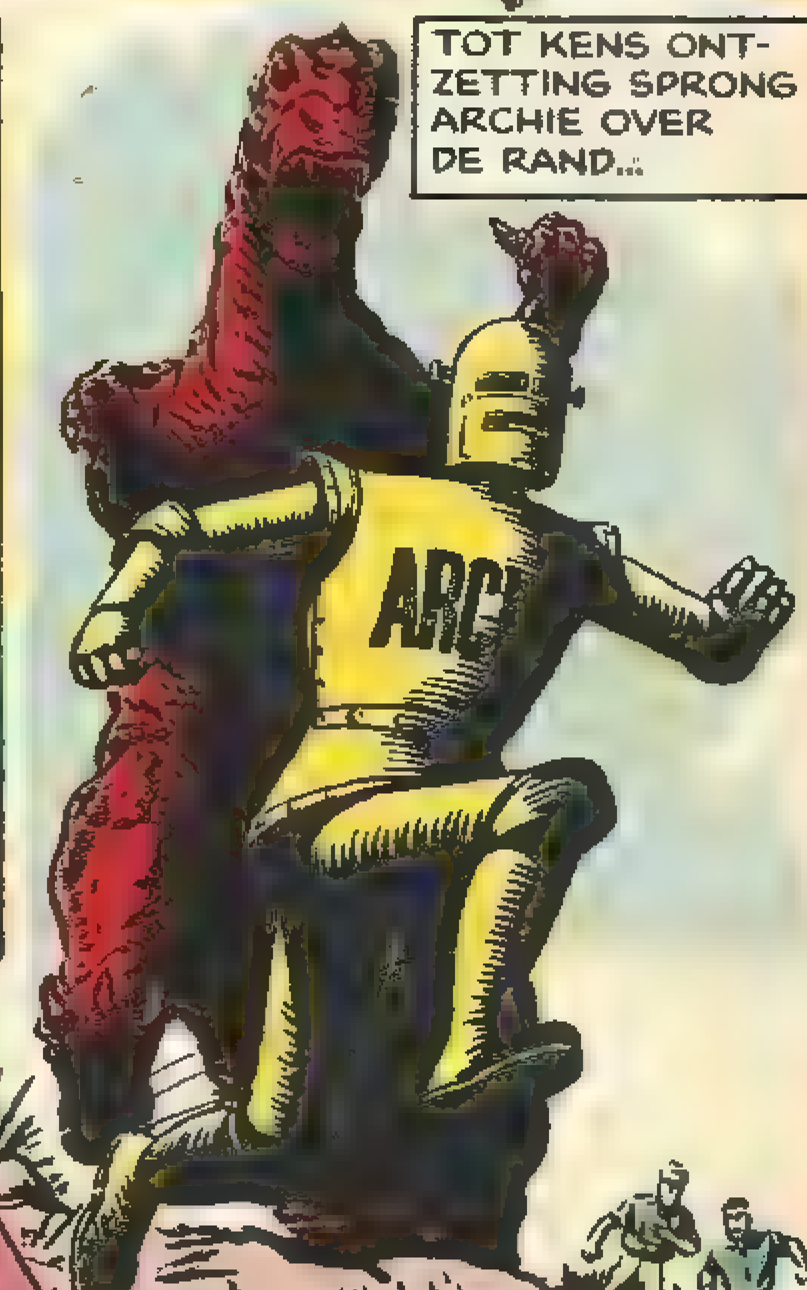
De man van staal

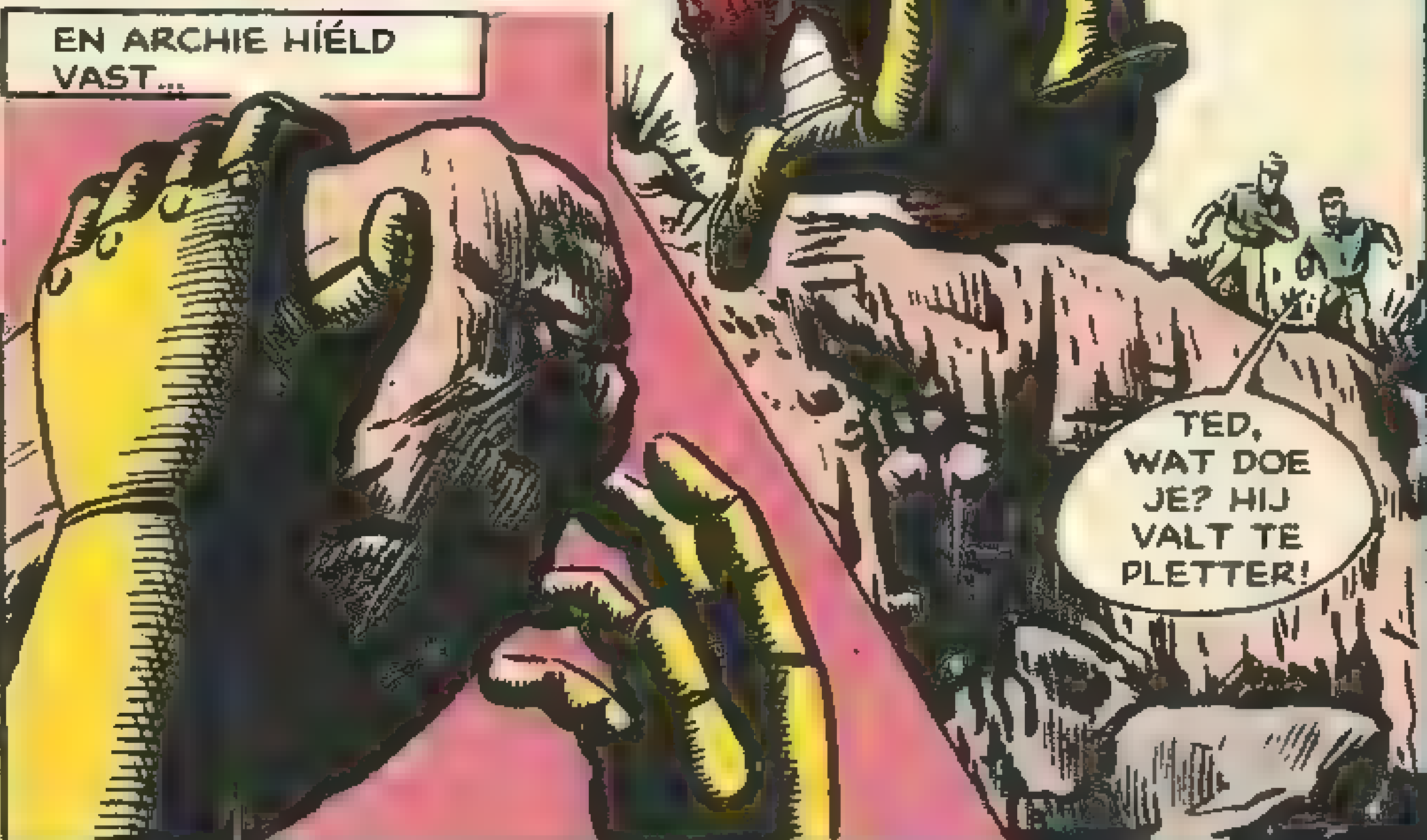

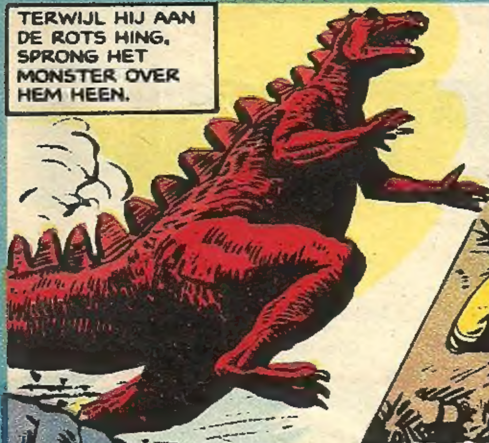

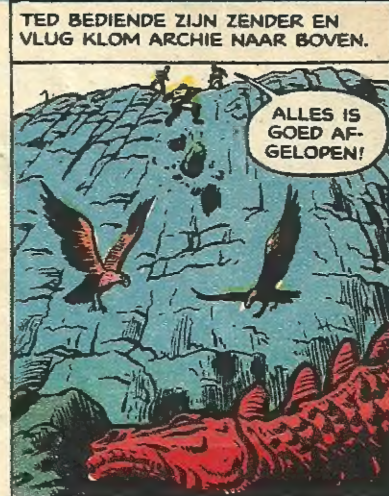

TERWIJL HIJ AAN DE ROTS HING, SPRONG HET MONSTER OVER HEM HEEN.

DAAR GAAT HET MONSTER! WE ZIJN HET KWIJT!

TED BEDIENDE ZIJN ZENDER EN VLUG KLOM ARCHIE NAAR BOVEN.
ALLES IS GOED AF-GELOPEN!

DE INCA'S DIE ALLES GEZIEN HADDEN, FELICITEERDEN ARCHIE. OPEENS KWAM EEN BODE NADERBIJ...
VIER VAN ONZE MENSEN ZIJN WEGGEVOERD DOOR BLANKEN!
DAT ZIJN TRASK EN ZAMITO!

IEDEREEN KWAM IN ACTIE.
VLUG NAAR HET GALJOEN! ZE WILLEN HET GOUD STELEN!
ARCHIE

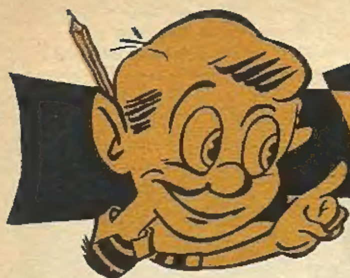

INTUSSEN HADDEN TRASK EN ZAMITO DE GOUDSCHAT AL UIT HET SCHIP GEHAALD.

ZAMITO HAD ALLES GOED VOORBEREID.
JE HEBT GEZEGD DAT ER EEN BOOT LIGT BIJ DE INGANG VAN DE ONDERGRONDSE RIVIER DIE NAAR ZEE VOERT. BRENG ONS NAAR DIE BOOT!

DE BOEVEN BEREIKTEN DE BOOT EN SCHEEPTEN ZICH IN.
NU VLUG NAAR ONS SCHIP, DAN ZIJN WE BUITEN GEVAAR!
ER KAN ONS NIETS MEER GEBEUREN!

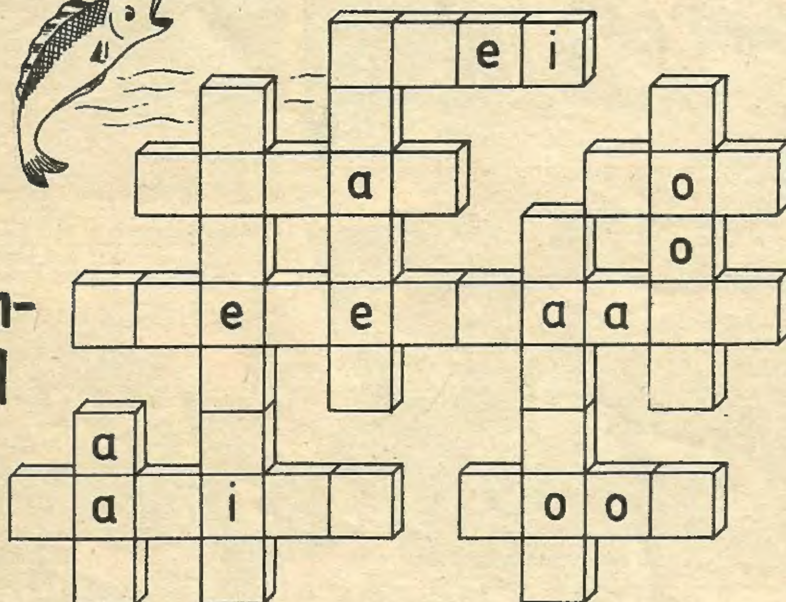

TED EN KEN HOORDEN WAT ER GEBEURD WAS EN HOLDEN NAAR DE RIVIER.
DE BOOT IS WEG! WE ZIJN VERSLAGEN!
WACHT, MISSCHIEN HEBBEN WE NOG EEN KANS!

DE ROBOT HAD EEN BIJL GEGREPEN EN GING AAN HET WERK...
IK LAAT ARCHIE EEN VLOT BOUWEN. DAARMEE GAAN WE DE BOEVEN ACHTERNA!
ARCHIE

Vissen-puzzel

Je gaat in deze figuur de namen van elf vissen invullen, zowel op de horizontale als op de verticale rijen. Het is echt geen gemakkelijke opgave, zelfs niet nu alle voorkomende klinkers al op hun plaats gezet zijn. Succes ermee!

VOORZETRAADSEL

TELLING
ROTS
VERVAL
PRUIMEN
ROFFEL
LOZEN
ADDER
NEVEN
OUWELIJK

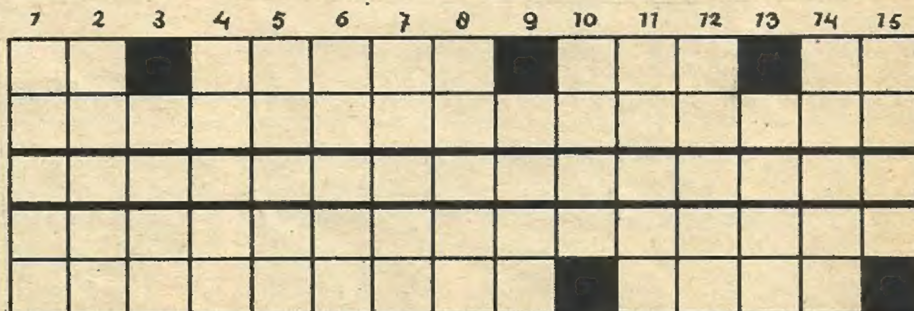
Dit zijn allemaal gewone woorden, waarvan je andere woorden met een heel verschillende betekenis kunt maken door er één letter voor te zetten. Dat kan telkens maar op één manier, dus je probeert maar net zo lang tot je een goed woord krijgt. Denk erom bij de werkwoorden alleen de onbepaalde wijs te nemen.

Als je alles goed gedaan hebt, moeten de toegevoegde letters van boven naar beneden gelezen ook een woord vormen. Het is de naam van iets, dat op stationsemplacementen voorkomt.

PUZZEL *ingezonden door Jaap Paasse in Schoonebeek (Dr.):*

1 Mannelijke kat
2 Voltooid deelwoord van hebben
3 Herkauwer
4 Opstandeling
5 Gebouw met wieken
6 Kleur
7 Voertuig
8 Plaats in Gelderland
9 Vogel
10 Straat of weg met bomen aan weerszijden
11 Moeder
12 Voorwerp om kledingstukken mee te sluiten
13 Meisjesnaam
14 Tegenovergestelde van lossen
15 Logé

Bij goede oplossing (van boven naar beneden) verschijnt op de middelste, dik omlijnde rij van links naar rechts de naam van een bekend Nederlands zangduo.

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Ladderraadsel

T U R F
R I G I
A R M E
M U N T
M U I S
E G G E
N E E N

Op de eerste verticale rij lees je TRAMMEN en op de laatste FIETSEN

Verminderpuzzel

KNOPEN - NOPEN - OPEN - PEN EN

Visitekaartje

MIJNWERKER

Optelsom

MAT + GLAS = MATGLAS

Letters zoeken

KAMPEREN
MATRAS
MINISTER
VLONDER
VENSTER
SPANJAARD
KAMERAAD
TOESTAND
VERDRIET
KANARIE
MATGLAS

De ingevulde letters vormen de naam PRINSJESDAG.

Dagboek *van de geschiedenis*

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

31 MEI 1961 WERD ZUID-AFRIKA EEN REPUBLIEK, LOS VAN ENGELAND, WAARMEE HET IN HET BRITSE GEMENEBEST WAS VERENIGD. DE OORZAAK VAN DEZE SCHEIDING WAS DE KRITIEK DIE DE ANDERE GEMENEBESTLANDEN HADDEN OP DE APARTHEIDSPOLITIEK VAN DE ZUIDAFRIKAANSE REGERING, DIE DE BLANKE BEVOLKING BOVEN DE GEKLEURDE BEVOORDEELT.

31 MEI 1902 SLOTEN DE BOEREN IN ZUID-AFRIKA, IN HET NAUW GEDREVEN DOOR EEN GROTE OVERMACHT VAN ENGELSEN, HET VERDRAG VAN VERENIGING. HET MACHTIGE ENGELAND WILDE ZUID-AFRIKA EN ORANJE-VRIJSTAAT INLIJVEN ALS KOLONIE. DE BOEREN (VAN WIE VELEN UIT NEDERLAND AFKOMSTIG) BEGONNEN EEN OORLOG DIE VELE JAREN DUURDE. DE ENGELSEN WONNEN TENSLOTTE DOOR HUN GROTE OVERMACHT.

1 JUNI 1898 GAF KOLONEL VAN HEUTSZ BEVEL TOT EEN GROTE AANVAL IN ATJEH. HIJ WAS DAAR BENOEMD TOT BURGERLIJK EN MILITAIR GOUVERNEUR. ATJEH WAS HET NOORDELIJKE DEEL VAN DE NEDERLANDSE KOLONIE SUMATRA (NU INDONESISCH GEBIED), DAT TOEN NOG NIET ONDER NEDERLANDS GEZAG STOND. NA JARENLANGE GEVECHTEN WERD DE ACTIE BEËINDIGD IN MAART 1904.

IN DE NACHT VAN **1 OP 2 JUNI 1957** BEREIKTE DE AMERIKAANSE LUCHTMACHT-KAPITEIN JOE KITTINGER IN EEN STRATOSFEERBALLON EEN HOOGTE VAN 29.280 METER. KITTINGER WAS HOGER GESTEGEN DAN IEMAND VOOR HEM. HIJ IS OOK BEKEND DOOR ZIJN PARACHUTESPRONGEN UIT BALLONGONDELS VAN ZOWAT DERTIG KILOMETER HOOGTE.

VAN 26 MEI TOT 3 JUNI 1940 WERDEN 224.585 BRITSE EN 112.546 FRANSE EN BELGISCHE SOLDATEN VAN DUINKERKEN NAAR ENGELAND OVERGEBRACHT. DEZE TROEPEN, DIE AAN DRIE KANTEN DOOR STERKE DUITSE STRIJDKRACHTEN OMSINGELD WAREN, WAREN SAMENGEPAKT OP HET STRAND. DE PLAATS DUINKERKEN WERD DOOR LUCHTAANVALLEN VERANDERD IN EEN PUINHOOP. OM DE SOLDATEN VAN HET STRAND TE KRIJGEN WERD GEBRUIK GEMAAKT VAN DUIZENDEN UIT ENGELAND GEHAALDE KLEINE BOOTJES, DIE EEN PENDELDIENST ONDERHIELDEN TUSSEN GROTERE SCHEPEN EN HET STRAND.

2 JUNI 1953 WERD ELIZABETH II VAN ENGELAND TOT KONINGIN GEKROOND. VOOR HET EERST IN DE GESCHIEDENIS KON EEN DERGELIJKE GROOTSE PLECHTIGHEID DOOR MILJOENEN MENSEN IN EUROPA VIA DE TELEVISIE WORDEN MEEBELEEFD.

3 JUNI 1962 VERLOREN HONDERDDERTIG MENSEN HET LEVEN BIJ EEN VAN DE GROOTSTE VLIEGTUIGONGELUKKEN UIT DE GESCHIEDENIS TOEN EEN STRAALVERKEERSVLIEGTUIG VAN DE AIR FRANCE KORT NA DE START NEERSTORTTE. TWEE STEWARDESSEN, DIE ZICH ACHTER IN DE BOEING 707 BEVONDEN, WERDEN NAAR BUITEN GESLINGERD EN OVERLEEFDEN DE RAMP.

3 JUNI 1859 WERD DE BEROEMDE KLOK BIG BEN IN DE TOREN VAN DE ENGELSE PARLEMENTSGEBOUWEN IN LONDEN IN GEBRUIK GESTELD. DE KLOK WEEGT RUIM DERTIENDUIZEND KILO, HET UURWERK WEEGT VIJFDUIZEND KILO. DE WIJZERPLATEN HEBBEN EEN DOORSNEE VAN ZEVEN METER. DE GROTE WIJZER HAALT DE VIER EN EEN HALVE METER.

4 JUNI 1961 VIEL DE FRANSE VOGELMENS GUY MASSELIN TE PLETTER TIJDENS EEN LUCHTVAART-DEMONSTRATIE IN DONCOURT, ENGELAND. MASSELIN KON, NADAT HIJ UIT EEN VLIEGTUIG WAS GESPRONGEN, MET BEHULP VAN VLEUGELS GROTE AFSTANDEN ZWEVEND AFLEGGEN. TIJDENS HET LAATSTE DEEL VAN ZIJN TOCHTEN MAAKTE HIJ GEBRUIK VAN EEN PARACHUTE. BIJ ZIJN LAATSTE SPRONG IN DONCOURT GING ZIJN PARACHUTE NIET OP TIJD OPEN.

5 JUNI 1568 WERDEN DE NEDERLANDSE EDELLIEDEN EGMONT EN HOORNE OP DE MARKT IN BRUSSEL ONTHOOFD, NADAT ZE DOOR DE BLOEDRAAD VAN DE SPAANSE HERTOG ALVA TER DOOD WAREN VEROORDEELD OP BESCHULDIGING VAN HOOGVERRAAD. ZE WAREN VRIENDEN VAN DE PRINS VAN ORANJE, DIE DE NEDERLANDEN EEN EIGEN BESTUUR WILDE GEVEN, LOS VAN SPANJE.

6 JUNI 1944 WERD DOOR AMERIKAANSE, ENGELSE EN CANADESE STRIJDKRACHTEN MET RUIM VIJFDUIZEND SCHEPEN EEN LANDING UITGEVOERD OP DE KUST VAN NORMANDIË. HUN ACTIE WERD BEGELEID DOOR ONGEVEER ELFDUIZEND VLIEGTUIGEN, DIE ONAFGEBROKEN DE DUITSE STELLINGEN BESTOOKTEN. DE EERSTE TROEPEN DIE VOET AAN LAND ZETTEN, HADDEN HET ZWAAR TE VERDUREN; ER WERD LETTERLIJK OM ELKE METER GROND GEVOCHTEN. INTUSSEN WAREN ACHTER DE DUITSE LINIES GEALLIEERDE PARACHUTISTEN GELAND, DIE DE VIJAND IN DE RUG AANVIELEN. NA HEVIGE GEVECHTEN WERDEN DE DUITSE STELLINGEN TENSLOTTE VEROVERD. EIND JUNI WAREN AL ANDERHALF MILJOEN GEALLIEERDE SOLDATEN EN GROTE LEGERVOORRADEN IN FRANKRIJK AAN LAND GEZET. DE BEVRIJDING VAN WEST-EUROPA WAS BEGONNEN. DE DATUM 6 JUNI STAAT BEKEND ALS D-DAY.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.

